

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 67 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia națională de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Mihail Dumitru

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

p. Ministrul economiei, comerțului și
mediului de afaceri,

Constantin Claudiu Stafie,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării regionale și
turismului,

Elena Gabriela Udrea

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Ministrul educației, cercetării, tineretului
și sportului,

Daniel Petru Funeriu

Ministrul comunicațiilor și societății
informaționale,

Gabriel Sandu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 11 august 2010.
Nr. 846.

STRATEGIA NAȚIONALĂ de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung

Propunerea unei noi strategii a apărut ca necesară, deoarece, după elaborarea în anul 2005 a Strategiei naționale de management al riscului la inundații, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.854/2005 pentru aprobarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 26 ianuarie 2006, a fost adoptată Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor la inundații.

Ca urmare, România ca stat membru al Uniunii Europene are obligativitatea de a implementa în legislația sa directiva menționată mai sus și trebuie să se conformeze prevederilor acesteia.

1. Necesitatea strategiei

Luându-se în considerare evoluția și tendințele în producerea fenomenului de inundații și, mai ales, consecințele acestui fenomen, a rezultat clar că se impun schimbări în modul de abordare a problemei apărării împotriva inundațiilor, trecând de la formele defensive de acțiune la cele de gestionare, de management al riscului la inundații. Experiența a numeroase lucrări cu rol de apărare, inclusiv a unora executate în România, al cărui scop a fost acela al unei protecții garantate împotriva inundațiilor, arată că ele au avut și au efecte negative asupra zonelor din aval, cât și a celor din amonte și din zonele adiacente. Coridoarele cursurilor de apă au fost adesea fragmentate, zonele ripariene, dar și zonele umede au fost despărțite de cursurile de apă. Efectele nu au întârziat să apară. Undele de viitură sunt dezastuate, crește cantitatea de nutrienți și substanțe organice în apa râului, crește temperatura apei, echilibrul cursului de apă este rupt, numărul habitatelor este redus și, ca urmare, are loc reducerea numărului de specii și a biodiversității.

Astăzi se cunoaște cu precizie faptul că activitățile umane, cu intervențiile antropice în procesele naturale, au modificat considerabil situația în aproape toate bazinele hidrografice. Deși inundațiile constituie un fenomen natural, ele pot fi intensificate ca urmare a deteriorării mediului înconjurător, ca, de exemplu, modificarea sistemelor de colectare a apelor prin urbanizare, practici agricole inadecvate, despăduriri. Este una dintre cauzele pentru care, în multe situații, impactul inundațiilor, exprimat în termeni de viață, și sănătate umană, dar și în pierderi economice, a crescut. În ultimii ani, s-a impus tot mai mult un nou mod de abordare a problemei apărării împotriva inundațiilor.

Această abordare implică nu numai luarea în considerare a întregului bazin hidrografic al râului, ci și o planificare interdisciplinară (intersectorială) a întregului bazin hidrografic, cooperarea interinstituțională, iar în cazul râurilor transfrontieră, cooperarea internațională. În această abordare, determinarea pericolului potențial la inundații și prevenirea inundațiilor nu se mai pot limita doar la acele inundații cu frecvență mare de apariție, ci trebuie avute în vedere în special inundațiile cu frecvență medie de apariție, având o probabilitate de depășire de 1% și evenimentele rare, acestea fiind cele mai periculoase pentru viața umană.

Această abordare se impune cu atât mai mult cu cât, în ultimii 30—40 de ani, au avut loc o serie de schimbări dramatice în mediul înconjurător. Aceste schimbări nu pot să nu influențeze soluțiile ingineresti, care trebuie să ia în considerare și să înțeleagă relația dintre procesele fizice și biologice și măsurile care afectează cursurile de apă. Printre factorii de comandă și presiune majori care au modificat regimul pluviometric și hidrologic și, respectiv, au determinat creșterea riscului la inundații ca urmare a creșterii frecvenței și amplitudinii pulsurilor hidrologice extreme se situează modificarea configurației structurale a sistemelor lotice (cursuri de apă și luncele inundabile) și a bazinelor hidrogeografice ale acestora și modificările climatei.

Oamenii vor trebui să învețe să conviețuiască cu râurile, fără a pierde din vedere scopul nostru principal, de a proteja viața și proprietatea de impactul devastator al inundațiilor. Acest

deziderat implică realizarea unui echilibru, astfel încât să se obțină beneficii de mediu, iar acolo unde nu este posibilă o altă soluție, mediul să fie cât mai puțin afectat.

Aceasta nu înseamnă a renunța la a construi, nici că zonele urbane sau terenurile cultivate din văile cursurilor de apă să revină la statutul de mlaștini. Dar trebuie definite corect restricțiile ce se impun pentru ca obiectivul de restaurare sau reconfigurare structurală a sistemelor lotice în vederea recuperării integrității multifuncționale a acestora să nu fie periclitat. De aceea se impune realizarea unui echilibru adecvat între dezvoltare și protecția mediului. De aici nu este greu de ajuns la conceptul de dezvoltare durabilă a cărei definiție este astăzi foarte cunoscută și, mai departe, la protecția durabilă împotriva inundațiilor, adică includerea managementului riscului la inundații într-un cadru mai larg, arhicunoscut, al conceptului de gestiune integrată a apelor la nivel de bazin hidrografic.

Un bun management al riscului la inundații trebuie să fie rezultatul unor activități intersectoriale și interdisciplinare care cuprind managementul apelor, amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, protecția naturii, dezvoltarea agricolă și silvică, protecția infrastructurii de transport, protecția construcțiilor și protecția zonelor turistice, protecția comunitară și individuală, fiecărui sector revenindu-i atribuții în realizarea unor activități specifice. În acest context, trebuie avută în vedere asigurarea unui echilibru între măsurile structurale și cele de protecție a mediului lotic, de reorganizare a infrastructurii biofizice a capitalului natural din bazinele hidrografice, în vederea refacerii capacității de control a fluxurilor hidrologice la nivelul acestora.

2. Scopul strategiei

Având în vedere consecințele inundațiilor, multitudinea de factori care le influențează, prezenta strategie are ca scop definirea cadrului pentru orientarea coordonată, intersectorială a tuturor acțiunilor, în vederea prevenirii și reducerii consecințelor inundațiilor asupra activităților socioeconomice, a vieții și sănătății oamenilor și a mediului. Ea vizează o gestionare integrată a apei și a resurselor adiacente: amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, protecția naturii, dezvoltarea agricolă și silvică, protecția infrastructurii de transport, a construcțiilor și a zonelor turistice, protecția individuală etc.

Pentru gestionarea riscului la inundații prezenta strategie stabilește aplicarea unor politici, proceduri și practici având ca obiective identificarea riscurilor, analiza și evaluarea lor, tratarea, monitorizarea și reevaluarea riscurilor în vederea reducerii acestora, astfel încât comunitățile umane și toți cetățenii să poată trăi, munci și să își satisfacă nevoile și aspirațiile într-un mediu fizic și social durabil.

În cadrul prezentei strategii, riscul la inundații este caracterizat prin natura și probabilitatea sa de producere, gradul de expunere a receptorilor (numărul populației și al bunurilor), susceptibilitatea la inundații a receptorilor și valoarea acestora. Pentru reducerea riscului, prezenta strategie propune o serie de acțiuni care să modifice aceste caracteristici ale sale, în sensul obținerii unei reduceri a riscului la inundații. Problema esențială la care managementul riscului la inundații s-a adresat este aceea a riscului acceptat de populație și decidenți, știut fiind că

nu există o protecție totală împotriva inundațiilor (risc zero), după cum nu există niciun consens asupra riscului acceptabil. În consecință, riscul acceptabil adoptat în prezenta strategie este rezultatul unui echilibru între riscul și beneficiile atribuite unei activități ca urmare a reducerii riscului la inundații sau a unei reglementări guvernamentale. Pentru localități se adoptă conceptul că, pe termen lung, acestea vor fi apărate la viituri cu o perioadă medie de revenire de cel puțin 1 la 100 de ani, în funcție de rangul localităților (definite conform Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități, cu modificările și completările ulterioare) pentru a asigura o dezvoltare durabilă.

Diminuarea pagubelor și a pierderilor de vieți omenești ca urmare a inundațiilor nu depinde numai de acțiunile de răspuns întreprinse în timpul inundațiilor, acțiuni abordate uneori separat, sub denumirea de *managementul situațiilor de urgență*. Diminuarea consecințelor inundațiilor propusă prin prezenta strategie este rezultatul unei combinații ample dintre măsurile și acțiunile premergătoare producerii fenomenului, cele de management din timpul desfășurării inundațiilor și cele întreprinse după inundații (de reconstrucție și învățăminte deprinse ca urmare a producerii fenomenului).

În concluzie, prezenta strategie cuprinde un ansamblu de acțiuni la nivel național și bazinal, care include: planificare, programe, politici-cadru, coordonare, facilitare, sporirea conștientizării și consolidarea socială, reziliența. Se propun, de asemenea, acțiuni locale, cum ar fi: educarea populației din zonele cu risc, formarea, reglementarea prin planuri de protecție împotriva inundațiilor locale (la nivelul localităților și unităților), raportarea, prognoza, alarmarea-avertizarea și informarea populației din zonele cu risc la inundații. Se adaugă la acestea asigurarea, evaluarea, finanțarea și reabilitarea.

Într-o abordare comprehensivă, principalele activități ale gestionării riscului la inundații constau din:

a) Activități preventive (de prevenire, de protecție și de pregătire)

Aceste acțiuni sunt concentrate spre prevenirea/diminuarea pagubelor potențiale generate de inundații la nivelul bazinelor hidrografice în vederea creșterii rezilienței¹ prin măsuri integrate:

1. evitarea construcției de locuințe și de obiective sociale, culturale și/sau economice în zonele potențial inundabile, cu prezentarea în documentațiile de urbanism a datelor privind efectele inundațiilor anterioare; adaptarea dezvoltărilor viitoare la condițiile de risc la inundații;

2. realizarea de măsuri structurale de protecție (baraje, diguri, derivații de ape mari, consolidări de maluri, zone umede etc.);

3. realizarea de măsuri nestructurale (controlul utilizării albiilor minore, elaborarea planurilor bazinale de reducere a riscului la inundații și a programelor de măsuri; introducerea sistemelor de asigurări, sisteme de avertizare/alarmare, informarea publicului etc.);

4. identificarea de detaliu, delimitarea geografică a zonelor de risc natural la inundații de pe teritoriul unității administrativ-teritoriale, înscrierea acestor zone în planurile de urbanism general și prevederea în regulamentele locale de urbanism a măsurilor specifice privind prevenirea și atenuarea riscului la inundații, realizarea construcțiilor și utilizarea terenurilor;

5. promovarea unor practici adecvate de utilizare a terenurilor cu referire la terenurile agricole și silvice, respectiv prin evitarea dezgolirii solurilor și, în mod special, a versanților; creșterea suprafeței de pădure în bazinele hidrografice torențiale; împădurirea terenurilor degradate; înființarea perdelelor forestiere de protecție, corectarea torenților, precum și aplicarea celor mai bune practici agricole;

6. implementarea sistemelor de prognoză, avertizare și alarmare pentru cazuri de inundații;

7. întreținerea infrastructurilor existente de protecție împotriva inundațiilor și a albiilor cursurilor de apă;

8. execuția lucrărilor de protecție împotriva afuirilor albiilor râurilor în zona podurilor și podețelor existente;

9. comunicarea cu populația și educarea ei în privința riscului la inundații și a modului ei de acțiune în situații de urgență.

b) Activități de management operativ (managementul situațiilor de urgență) ce se întreprind în timpul desfășurării fenomenului de inundații:

1. colectarea datelor în timp real, validarea și crearea sistemelor de back-up pentru informare operativă;

2. detectarea posibilității formării viiturilor și a inundațiilor probabile;

3. prognozarea evoluției și propagării viiturilor în lungul cursurilor de apă;

4. avertizarea autorităților și a populației asupra întinderii, severității și a timpului de apariție a inundațiilor;

5. organizarea și acțiuni de răspuns ale autorităților și ale populației pentru situații de urgență;

6. asigurarea de resurse (materiale, financiare, umane) la nivel județean pentru intervenția operativă;

7. activarea instituțiilor operaționale, mobilizarea resurselor etc.;

8. adaptarea exploatarei coordonate a acumulărilor și a altor lucrări hidrotehnice, indiferent de deținător, la caracteristicile estimate ale evenimentelor hidrologice, respectându-se regulamentele de exploatare.

c) Activități ce se întreprind după trecerea fenomenului de inundații:

1. ajutorarea pentru satisfacerea necesităților imediate ale populației afectate de dezastru și revenirea la viața normală;

2. reconstrucția clădirilor avariate, a infrastructurilor și a celor din sistemul de protecție împotriva inundațiilor;

3. revizuirea activităților de management al inundațiilor în vederea îmbunătățirii procesului de planificare a intervenției pentru a face față unor evenimente viitoare în zona afectată, precum și în alte zone;

4. reconsiderarea zonelor de vulnerabilitate și de risc după fiecare viitură istorică.

Prezenta strategie definește, de asemenea, responsabilitățile specifice autorităților administrației publice centrale și locale, ale populației și modul lor de cooperare, care să permită un acord comun, concentrat asupra complexelor probleme asociate inundațiilor și o implicare autentică a tuturor în cadrul responsabilităților ce le revin.

Prezenta strategie este elaborată în spiritul prevederilor Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

3. Principiile și conceptele de bază ale strategiei

3.1. Principiile strategiei

Prezentarea strategiei are la bază următoarele principii:

A. principiul dezvoltării durabile, semnificând faptul că trebuie adoptate astfel de acțiuni încât impactul inundațiilor să fie suportabil din punct de vedere economic, ecologic și social:

1. acceptabilitatea economică presupune eficiența, respectiv abordarea costurilor, ținându-se cont de riscul asumat ce trebuie definit de către Guvern și optimizarea acțiunilor;

2. acceptabilitatea socială presupune realizarea unei protecții corespunzătoare, respectarea legii, echitate și prosperitate, aspecte ce asigură echilibrul și coeziunea socială;

3. acceptabilitatea ecologică este măsurată prin gradul de autoreglare, dinamică și diversitatea ecosistemelor afectate de inundații;

B. abordarea strategică pentru o perioadă de timp, astfel încât să poată fi luate în considerare eventualele schimbări posibile în frecvența și vulnerabilitatea la inundații, precum și alte aspecte posibile;

¹ Reziliența este definită ca fiind capacitatea de revenire la o stare de echilibru a unui sistem (grup sau individ) care a fost afectat de un dezastru (inundație).

C. abordarea bazinală a problemei inundațiilor prin potențarea conceptului de planuri de gestionare a riscului la inundații la nivel de bazin hidrografic și a unor programe de măsuri elaborate în concordanță cu prevederile Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (*Directiva-cadru privind apa*) și ale Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

D. abordarea interdisciplinară a problemei inundațiilor; toate aspectele relevante ale gestionării apelor, amenajării teritoriului, utilizării terenurilor, agriculturii, transporturilor și dezvoltării urbane, conservarea naturii trebuie abordate împreună atât la nivel național, cât și la cel regional și local;

E. principiul precauției, potrivit căruia măsurile de protecție împotriva inundațiilor adoptate de anumiți riverani nu trebuie să compromită capacitatea celorlalți, situați în amonte sau în aval, de a-și adopta propriile măsuri;

F. principiul solidarității, potrivit căruia măsurile din amonte nu trebuie să crească riscul pentru zona din aval și pentru diminuarea riscului zonelor din aval; trebuie acceptate unele măsuri ce se impun în zonele din amonte;

G. menținerea unui echilibru între măsurile și acțiunile preventive, cele de răspuns și cele de reconstrucție după trecerea fenomenului de inundații, prin utilizarea planurilor de amenajare a teritoriului, a măsurilor structurale și nestructurale, a celor de reducere a efectelor adverse ale inundațiilor asupra ecosistemelor acvatice și terestre, poluării apelor și solului, precum și a planurilor de intervenție pentru situații de urgență;

H. aplicarea celor mai bune practici propuse de Uniunea Europeană și de Comisia Economică a Națiunilor Unite pentru Europa privind măsurile preventive împotriva inundațiilor, de protecție și diminuare a efectelor lor, având ca principii:

1. „apa este parte a unui întreg”, sintagmă care exprimă faptul că ea este parte a ciclului hidrologic natural și că circulația apei pe suprafața scoarței terestre este la originea unei mari diversități a ecosistemelor și a utilizării terenurilor și, ca urmare, ea trebuie luată în considerare în toate politicile sectoriale;

2. „acumulată apa”, exprimând faptul că apa trebuie stocată dinamic cât mai mult posibil în bazinele hidrografice în care se formează și în lungul cursului de apă din bazin;

3. „mai mult spațiu pentru râuri” (lăsați râurile să curgă neîncorsetate), exprimând faptul că râul trebuie lăsat să curgă astfel încât viiturile să se poată propaga încet spre aval, fără a prezenta niciun pericol;

4. „conviețuirea cu viiturile”: locuirea într-o zonă inundabilă prezintă anumite riscuri; în pofida oricăror măsuri de protecție împotriva inundațiilor, un risc remanent se menține și, ca urmare, acesta trebuie diminuat prin luarea unor măsuri individuale de protecție, respectiv trebuie „învățat a trăi cu acest risc” (diminuarea riscului prin luarea unor măsuri individuale de protecție);

I. acțiuni concertate și integrate care să asigure atingerea unei eficiențe economice și ecologice pe termen lung pe întreaga suprafață a bazinului hidrografic constituie o condiție prealabilă pentru succesul oricărei strategii și oricărui plan de reducere a riscului la inundații;

J. cooperarea în reducerea riscului la inundații în condițiile reglementărilor internaționale privind râurile transfrontieră, în concordanță cu geomorfologia teritoriului României și cu poziția sa geografică;

K. simplitatea și transparența: strategia de gestionare a riscului la inundații va conduce la diminuarea riscului producerii de victime omenești și a pagubelor generate de inundații numai printr-o acțiune comună a administrației publice centrale și locale, a comunităților locale, printr-o mai bună înțelegere a riscului la inundații, prin implicarea populației, a școlii, a bisericii, precum și a mass-mediei.

3.2. Conceptele de bază ale strategiei

Strategia are la bază următoarele concepte de gestionare a riscului la inundații, printre care:

I. inundațiile constituie fenomene naturale care au existat dintotdeauna și vor continua să existe. Ele sunt consecința unor fenomene climatologice aflate sub influența condițiilor geologice, geomorfologice, de relief, de sol și de vegetație; pe cât posibil, intervenția omului în procesele naturale trebuie să fie limitată, compensată, iar în viitor evitată;

II. societatea umană este tot mai vulnerabilă la dezastre naturale, activitățile antropice și influența omului asupra proceselor naturale producând puternice modificări în toate bazinele hidrografice;

III. conviețuirea cu inundațiile ține seama de faptul că prevenirea inundațiilor nu se poate limita doar la evenimentele cu frecvență medie și mare de apariție, că trebuie avute în vedere și evenimentele rare;

IV. este necesară abordarea holistică a fenomenului de inundații, luându-se în considerare întregul bazin hidrografic; strategia în domeniul inundațiilor trebuie să promoveze o dezvoltare coordonată și o gestionare integrată a activităților privind apa, terenurile și resursele adiacente. Măsurile nestructurale (zonarea teritoriului, prognoza viiturilor și avertizarea în caz de inundații, managementul situațiilor de urgență și măsurile postinundație) prin atenuarea efectului inundațiilor tind a fi potențial mai eficiente ca soluții durabile pe termen lung pentru problemele apei și cele adiacente ei și ele trebuie intensificate în special în vederea reducerii vulnerabilității vieților umane, a bunurilor și a proprietății;

V. măsurile structurale (lucrări de apărare) rămân elemente importante în prevenirea și protecția inundațiilor, dar cu luarea în considerare a aspectelor privind conservarea naturii și amenajarea teritoriului; trebuie să se rețină că aceste măsuri trebuie orientate prioritar spre protecția vieții și sănătății umane și a siguranței, a proprietății și a bunurilor;

VI. deoarece „riscul zero costă infinit” nu există protecție absolută împotriva inundațiilor; ca urmare, se poate asigura doar un anumit grad de apărare împotriva inundațiilor; problema care se pune este aceea a gradului de protecție posibil și a costurilor pe care le implică realizarea acestui grad de protecție, respectiv cât de mare este riscul acceptat de societate;

VII. toți cei care ar putea avea de suferit de pe urma inundațiilor trebuie să completeze măsurile generale, luându-și propriile precauții;

VIII. restaurarea zonelor naturale inundabile în scopul reactivării capacității zonelor umede și a luncilor inundabile de a reține apa și de a diminua impactul inundațiilor, respectiv păstrarea zonelor inundabile actuale, cu vulnerabilitate scăzută, pentru atenuarea naturală a undelor de viitură, cu respectarea principiilor prevăzute la lit. D, E, F și G din secțiunea 3.1 „Principiile strategiei”;

IX. adaptarea utilizării luncilor inundabile la riscurile la care sunt expuse; trebuie să se adopte acțiuni și măsuri pentru a reduce riscul la toate problemele adiacente inundațiilor: ridicarea pânzei freatice, distrugerea rețelelor de canalizare, eroziune, depuneri masive de sedimente, alunecări de teren, scurgere a ghețurilor, poluare etc.;

X. în zonele expuse riscului la inundații trebuie adoptate asemenea măsuri care să conducă la reducerea posibilităților efecte adverse ale inundațiilor asupra ecosistemelor terestre și acvatice, precum și la reducerea poluării apelor și a solului;

XI. creșterea eficacității prognozelor și avertizărilor hidrologice în caz de inundații constituie una dintre măsurile nestructurale care asigură diminuarea eficace a pagubelor produse de inundații prin îmbunătățirea preciziei și creșterea timpului de anticipare. Măsurile premergătoare specifice de alarmare, salvare și de securitate trebuie planificate și implementate la toate nivelurile, inclusiv la nivelul populației, prin realizarea unor acțiuni de informare regulată și acțiuni continue de educație;

XII. solidaritatea umană și precauția sunt esențiale pentru a nu transfera problemele de gestionare a apelor dintr-o regiune în alta. Strategiile corespunzătoare conțin 3 etape: reținerea, acumularea și evacuarea (trebuie mai întâi făcut orice efort pentru a reține apa din precipitații la locul în care au căzut, acumularea locală a apei în exces și numai după aceea apa să fie evacuată în cursul de apă). Prevenirea efectelor inundațiilor trebuie să se bazeze pe principiile precauției;

XIII. este obligatorie existența unui sistem de compensare, care să ajute victimele dezastrelor provocate de inundații să își refacă baza economică și condițiile de viață într-un timp cât mai scurt; trebuie implementate sisteme de asigurări la nivel public combinate cu subvenții guvernamentale, care să conducă la consolidarea solidarității populației;

XIV. este necesară diferențierea dintre diferitele tipuri de inundații și condițiile de mediu, care condiționează fenomenul. Ca urmare, există diferențe semnificative, pe de o parte între o viitură rapidă produsă în zona din amonte, pe cursul superior al râului, unde măsurile de reducere a riscului implică un ansamblu de soluții inovative, dar la scară mică, și inundațiile de pe cursul inferior, unde timpul de avertizare și durata fenomenului sunt mai mari și unde măsurile necesare sunt altele și evident la o altă scară;

XV. vor fi luate în considerație și fenomenele de inundații din zonele antropizate, precum și cele produse în zonele cu drenaj natural redus sau prin creșterea nivelului apelor subterane.

4. Obiectivele strategiei

4.1. Obiectivele generale

Obiectivele prezentei strategii sunt obiective economice, sociale și de mediu.

Obiectivele economice urmăresc protecția infrastructurii economice existente împotriva inundațiilor și garantarea satisfacerii oportunităților economice ale generațiilor viitoare.

Obiectivele sociale au în vedere protecția populației și a comunităților umane împotriva inundațiilor prin asigurarea unui nivel acceptabil de protecție a populației și creșterea capacității societății de a se dezvolta în condițiile riscului asumat de producere a viiturilor (creșterea rezilienței).

Obiectivele de mediu urmăresc ca prin realizarea prezentei strategii să se atingă obiectivele socioeconomice cu păstrarea unui echilibru între dezvoltarea economico-socială și obiectivele de mediu.

Sintetic, obiectivele generale ale prezentei strategii sunt:

1. creșterea calității vieții prin reducerea pagubelor produse ca urmare a inundațiilor, dar fiind pregătiți pentru producerea unor fenomene similare în viitor;

2. diminuarea impactului măsurilor de gestionare a riscului (la scară temporală și spațială) asupra sistemelor ecologice;

3. restaurarea configurației structurale a sistemelor lotice până la asigurarea integrității funcționale (inclusiv a capacității de atenuare și control a pulsurilor hidrologice) corelat cu reconfigurarea structurii bazinelor hidrografice și măsurile complementare de protecție;

4. utilizarea adecvată a resurselor pentru realizarea, întreținerea și exploatarea infrastructurilor și a măsurilor de reducere a riscului la inundații;

5. menținerea unor activități economice corespunzătoare (agricole, industriale, comerciale, de locuit și agrement) în zonele inundabile;

6. reducerea impactului inundațiilor prin reducerea numărului victimelor din rândul populației și colectivităților de animale, expuse riscului la inundații;

7. reducerea semnificativă a pierderilor economice provocate de inundații:

a) prin reducerea pagubelor directe provocate clădirilor, infrastructurii și terenurilor agricole;

b) prin diminuarea pierderilor economice indirecte, prin reluarea rapidă a activității după inundații;

8. un control eficient al utilizărilor terenurilor, prin interzicerea amplasării de noi construcții și a desfășurării activităților în

zonele expuse frecvent la inundații și identificarea altor activități susceptibile să conducă la creșterea riscului la inundații;

9. o îmbunătățire a răspunsului colectiv în cazul producerii unei inundații și întărirea capacității de adaptare și revenire la nivel funcțional în cel mai scurt timp după producerea evenimentului (reziliența colectivă la inundații);

10. o organizare a acțiunilor regionale și locale, în special pentru:

a) întărirea capacității instituționale la nivel regional și local cu mandate clare suplimentare privind managementul la inundații;

b) implicarea părților interesate, la nivel regional și local, în procesul consultativ și decizional și asigurarea medierii în chestiuni regionale privind gestionarea riscului la inundații;

c) consolidarea cadrului existent pentru autoritățile regionale și locale, dintr-o perspectivă a bazinului hidrografic;

11. crearea unui cadru stimulativ pentru participarea sectorului privat la managementul riscului la inundații, cu includerea de grupuri profesionale și a populației (informare prin sistemul de asigurări împotriva inundațiilor sau alte facilități economice identificabile);

12. o reducere a impactului inundațiilor sau a poluărilor generate de inundații asupra ecosistemelor.

4.2. Obiective specifice

Obiectivele economice ale strategiei cuprind:

1. prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin reducerea riscului la inundații pentru zonele populate, obiectivele economice și bunuri — obiectivul pe termen lung este asigurarea protecției localităților pentru viitori cu probabilități de depășire cuprinse între 1% și 0,01%, diferențiat în funcție de rangul localităților, în condițiile aplicării unor criterii tehnico-economice, sociale și de mediu;

2. prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin reducerea riscului la inundații pentru infrastructurile existente;

3. prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin reducerea riscului la inundații pentru terenurile agricole cultivate;

4. prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin reducerea riscului la inundații și măsuri de protecție locală în zonele populate;

5. prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin intermediul unor metode de proiectare și sisteme de protecție adaptate pentru infrastructura existentă și viitoare;

6. prevenirea sau minimizarea pierderilor economice prin controlarea utilizării terenurilor, promovarea agriculturii cu vulnerabilitate scăzută în zonele expuse la inundații și sisteme de protecție, acolo unde sunt pe deplin justificate, în zonele agricole.

Obiectivele sociale ale prezentei strategii sunt:

1. informarea, consultarea și participarea populației expuse cu privire la strategia și planul de gestionare a riscului la inundații, precum și la planul de acțiune aferent;

2. prevenirea și minimizarea riscului la inundații pentru populație și comunitățile umane; asigurarea securității populației localităților aflate în zonele inundabile/cu risc ridicat la inundații, la evenimente cu o perioadă de revenire de cel puțin o dată la o sută de ani;

3. reducerea riscului la inundații pentru comunitățile umane, prin intermediul unei mai bune pregătiri, prognozării și avertizării mai bune a inundațiilor, asistenței în timpul producerii situațiilor de urgență și pentru revenirea la condiții sigure și normale, strămutării, dacă este necesar etc.;

4. prevenirea și diminuarea riscului la inundații pentru bunurile publice (spitale, școli etc.), infrastructura vitală (rețele de alimentare cu apă, gaze, energie electrică etc.), utilitățile publice, amenajările publice și zonele de agrement;

5. prevenirea apariției bolilor infecțioase (cazuri izolate de epidemii) datorate ingestiei sau contactului cu apa nepotabilă (boala diareică acută, dizenteria, febra tifoidă, HAV tip A etc.) sau cu alimente contaminate, precum și prevenirea îmbolnăvirilor populației ca urmare a expunerii la poluări datorate inundațiilor;

6. prevenirea epizootiilor la animale;

7. asigurarea accesului la infrastructura importantă (drumuri, căi ferate) și către zone sigure în timpul inundațiilor;

8. asigurarea accesului la infrastructurile critice (sursele și sistemele de alimentare cu apă, gaze, energie, poduri, podete, punți, aeroporturi, spitale, școli, lucrările de protecție a populației etc.) în timpul desfășurării fenomenului de inundații;

9. evacuarea și asigurarea condițiilor necesare supraviețuirii. Obiectivele de mediu ale prezentei strategii:

1. reducerea alterării și influenței antropice asupra geomorfologiei bazinelor hidrografice, în special a albiei minore (analiză pentru fiecare caz în parte a oportunității lucrărilor de regularizare) și a luncilor inundabile;

2. luarea în considerare a funcțiilor ecologice ale inundațiilor, prin reîncărcarea acviferelor, asigurarea conectivității laterale, necesară pentru reproducerea speciilor acvatice;

3. crearea și/sau conservarea spațiului pentru râuri, evitându-se lucrările de apărare și rectificarea cursurilor de apă pe distanțe mari (local și cumulat);

4. aplicarea tehnicilor durabile care asociază eficacitatea sub aspectul de mediu cu eficiența sub raportul costurilor (aplicarea celor mai bune practici);

5. satisfacerea cerințelor Legii apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, prin care s-a transpus Directiva-cadru privind apa;

6. prevenirea poluării cursurilor de apă și a apelor subterane ca urmare a inundațiilor (prin protecția zonelor urbane și industriale) și a efectelor asociate lor asupra calității ecologice a cursurilor de apă;

7. protecția și îmbunătățirea calității terenurilor, iar acolo unde este posibil, încurajarea schimbărilor în practica agricolă pentru a preveni sau a minimiza scurgerea și inundațiile asociate ei ca urmare a unor lucrări agricole intensive;

8. conservarea și restaurarea zonelor naturale, precum pădurile aluviale, zonele umede și albiile vechi cu funcții ecologice, precum și reducerea eroziunii solului prin intermediul practicilor agricole corespunzătoare și al managementului forestier;

9. protecția și conservarea bunurilor istorice, a monumentelor, a arilor protejate și a ecosistemelor;

10. protecția și îmbunătățirea specificului mediului înconjurător și a aspectului său estetic;

11. minimizarea sau prevenirea impactului schimbărilor climatice asupra producerii fenomenului de inundații;

12. protecția și restaurarea vegetației riverane de-a lungul râurilor, pentru îmbunătățirea calității apei și evitarea eroziunii malurilor;

13. gestionarea durabilă a pădurilor, reconstrucția ecologică prin împădurire a terenurilor care și-au pierdut capacitatea de producție, fiind afectate de diverse forme de degradare, înființarea perdelelor forestiere de protecție și amenajarea bazinelor hidrografice torențiale;

14. promovarea monitorizării integrate a zonelor amenajate de pe sectoarele de râuri identificate cu risc ridicat la inundații, în vederea conservării regimului natural de curgere și pentru păstrarea biodiversității;

15. aducerea la cunoștința publicului a lucrărilor ameliorative de mediu rezultate din lucrări de apărare împotriva inundațiilor (conectivitate laterală, zone umede, poldere etc.) compensatorii amenajărilor de pe tronsoanele de râu puternic modificate din bazinele hidrografice.

5. Prevederi ale strategiei și principalele acțiuni pentru implementarea acesteia

5.1. Ținte cuantificabile ale strategiei

Unele ținte până în 2035 ale prezentei strategii pot fi cuantificate, altele însă nu. Ca ținte cuantificabile, strategia își propune:

1. reducerea graduală a suprafețelor potențial inundabile la viituri cu debite având probabilitatea de depășire de 1% cu 61% față de 2006, însoțită obligatoriu de măsuri compensatorii pentru reținerea volumelor corespunzătoare de apă, încurajând:

a) buna întreținere a construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor, în special a digurilor;

b) dezvoltarea de lucrări de protecție locale inelare, în jurul localităților;

c) identificarea zonelor optime pentru a fi inundate controlat, care să permită acumularea de volume importante fără producerea de pagube majore și obținerea unei atenuări maximum posibile;

d) refacerea capacității naturale de evacuare a albiilor;

e) reamplasarea lucrărilor de apărare pentru asigurarea unei capacități mai mari de transport al viiturii prin albie;

f) finalizarea lacurilor de acumulare la parametrii de funcționare rezultați din proiectare, pentru asigurarea unei tranșe optime de atenuare;

g) finalizarea și reabilitarea polderelor pentru a asigura capacitatea optimă de funcționare;

h) realizarea lucrărilor de regularizare/recalibrare a albiilor (decolmatarea lucrărilor și a albiilor) numai în corelare cu lucrările antierozionale de pe versanți, pentru asigurarea unei capacități optime de transport;

i) protejarea malurilor râurilor împotriva eroziunii prin lucrări ecologice;

j) amenajarea antierozională a formațiunilor torențiale, cu prioritate a celor ce afectează localitățile și infrastructura de transport;

k) încurajarea construirii căilor de comunicații (drumuri, căi ferate) cu ramlee consolidate la cote adecvate, care pot constitui linii de localizare a inundațiilor, dispunând și de poduri corect dimensionate;

2. reducerea numărului de persoane expuse riscului potențial de inundații la viituri cu debite având probabilitatea de depășire de 1% cu circa 62% față de 2006;

3. reducerea vulnerabilității sociale a comunităților expuse la inundații — 50% în termen de 10 ani și până la 75% pe termen lung, în 30 de ani. Pentru această țintă, este necesară revizuirea normelor de proiectare a structurilor de apărare, cu o valoare implicită a probabilității anuale de depășire de minimum 0,2% pentru zonele urbane dezvoltate, în funcție de rezultatele analizelor tehnico-economice, 0,5% pentru zonele urbane cu dezvoltare medie, 1% pentru zonele rurale și 10% pentru zonele agricole (fără locuințe sau bunuri sociale și economice importante). Această țintă va fi atinsă prin amenajarea integrată a bazinului hidrografic;

4. reducerea graduală a pagubelor produse de inundații infrastructurilor de traversare a cursurilor de apă față de anul 2006 cu circa 80% până în anul 2035;

5. reabilitarea în zone cu vulnerabilitate ridicată/relocare anuală a cel puțin 400 km de diguri de protecție împotriva inundațiilor;

6. creșterea capacității de transport a albiilor minore ale principalelor cursuri de apă cu cel puțin 30% până în anul 2035, prin măsuri de întreținere a zonelor colmatate și readucerea râului la starea inițială;

7. corelarea lucrărilor de amenajare din albie cu cele de amenajare a versanților în toate bazinele și subbazinele hidrografice;

8. modificarea regulamentelor de exploatare a lacurilor de acumulare cu folosințe multiple, stabilindu-se o corelare mai bună între volumele de apă necesare folosințelor și cele destinate atenuării viiturilor, contribuind la creșterea capacității de atenuare a acestora cu până la 20%;

9. reabilitarea anuală a cel puțin 20 km de derivații de ape mari;

10. reabilitarea conform Planului de acțiune, până în anul 2035, a cel puțin 80% din barajele și lacurile de acumulare cu rol important în atenuarea viiturilor;

11. reducerea cu 50% a zonelor cu eroziune foarte puternică și excesivă până în 2035 — măsurile de reîmpădurire în bazinele hidrografice vor fi executate atât pentru reducerea scurgerilor, cât și pentru conservarea solului, până la 50.000 ha împădurite.

Prevenirea, protecția și diminuarea efectelor inundațiilor reprezintă un concept și un proces ce se derulează pe termen lung, care începe anterior apariției dezastrului și este direcționat spre reducerea pagubelor produse de inundațiile viitoare. Tehnic vorbind, nu există risc la inundații care să nu poată fi diminuat prin măsuri ingineresti (măsuri structurale), costul fiind însă elementul hotărâtor. Acest proces furnizează informații utile și populației cum anume să conviețuiască rațional cu inundațiile.

Măsurile de prevenire a efectelor se referă mai ales la măsurile nestructurale și ele sunt alcătuite din planuri de măsuri pregătitoare (planuri de apărare), măsuri de răspuns, măsuri legislative, de finanțare, de evaluare a impactului asupra mediului, de reconstrucție și reabilitare și a componentei lor tehnice; aceste măsuri contribuie direct la reducerea pierderilor de vieți omenești și a pagubelor.

Ordinea în care sunt aplicate măsurile de prevenire a efectelor inundațiilor este de primă importanță. O succesiune ideală începe cu dezvoltarea conștientizării populației, care conduce către crearea voinței politice, urmată de elaborarea și promovarea legilor și reglementărilor, iar apoi pe locul al doilea ar fi propunerile de măsuri de reducere a riscului și, în final, educația și instruirea. Ultima acțiune ar fi crearea sistemului de asigurări în scopul de a împărți costul pagubelor potențiale ale marilor inundații pe o perioadă lungă de timp, la un număr mare de proprietăți și persoane asigurate.

Alte acțiuni de diminuare includ reducerea vulnerabilității fizice, reducerea vulnerabilității economiei și consolidarea structurii sociale a comunității. Aceste acțiuni pot fi luate la nivel individual, comunitar sau la nivel de stat. Organizațiile neguvernamentale, voluntarii și organizațiile socioculturale pot juca, de asemenea, un rol important.

Rolul, atribuțiile și responsabilitățile autorităților publice centrale, județene și locale, precum și ale altor organizații cu rol determinant în Planul de măsuri pentru diminuarea riscului la inundații sunt prezentate în anexa nr. 1.

5.2. Principalele acțiuni pentru aplicarea strategiei

Principalele acțiuni care sunt prezentate în Planul de acțiune sunt sintetizate în cele ce urmează.

5.2.1. Creșterea capacității instituționale prin responsabilizarea factorilor de decizie de la diverse niveluri

1. Coordonarea și îmbunătățirea comunicării și cooperării între ministerele vizate în scopul implementării prezentei strategii în domeniul amenajării pentru protecția împotriva inundațiilor, amenajarea teritoriului, conservarea naturii și a biodiversității, practicile agricole etc.

2. Redefinirea atribuțiilor și responsabilităților (la nivel național, bazinal și regional/local) în ceea ce privește protecția împotriva inundațiilor, astfel încât reducerea riscului la inundații pentru proprietatea statului să cadă în sarcina Guvernului, apărarea proprietății municipiilor, orașelor și comunelor să fie în sarcina atât a Guvernului, cât și a autorităților locale, în funcție de importanța și amploarea lucrărilor de apărare, iar apărarea proprietăților izolate ale populației și operatorilor economici să cadă în sarcina acestora, prin intermediul sistemului de asigurare și al ajutorului financiar al statului, precum și prin crearea unui mecanism de acordare de credite avantajoase. Optimizarea deciziei în vederea integrării măsurilor și pentru asigurarea protecției mediului se va face prin organisme create la nivel național, bazinal și local:

a) crearea în cadrul Consiliului interministerial al apelor a funcției de secretar pentru prevenirea riscului la inundații și a unui secretariat tehnic responsabil cu urmărirea integrării investițiilor mari, naționale, la nivelul bazinelor hidrografice cu strategia și planurile de management al bazinelor hidrografice, precum și cu schemele directe pentru amenajarea bazinelor hidrografice;

b) întărirea rolului comitetelor de bazin, prin atribuirea de responsabilități clare legate de amenajarea bazinului hidrografic

în contextul adoptării măsurilor preventive pentru asigurarea restaurării și reconfigurării structurale a sistemelor lotice, precum și prin numirea de reprezentanți de la nivelul tuturor consiliilor județene, pentru a crește capacitatea de coordonare a programelor regionale privind prevenirea riscului la inundații și pentru atragerea de fonduri pentru soluțiile prietenoase mediului;

c) crearea agentului de inundații. Acest corp profesional va fi format din servicii voluntar pentru situații de urgență și din agenți hidrotehnici. Pentru fiecare comunitate locală (U.A.T.) se vor instrui aproximativ 3.000 de agenți de inundații, pentru întreaga țară, care vor juca rolul unor operatori locali pentru pregătirea populației, cunoașterea locală a hazardului și a riscului la inundații, a planului de apărare și a celui de evacuare. Aceștia vor furniza sprijin pentru inventarierea pagubelor la nivel de localitate. Agenții hidrotehnici ai Administrației Naționale „Apele Române” și ai Administrației Naționale a Îmbunătățirilor Funciare — R.A. completează corpul agenților la inundații, având rolul de a urmări și de a întreține lucrările din administrarea proprie și de a asigura atât acțiunile de avertizare în cazul deteriorării/afectării acestora în timpul viiturilor, cât și intervenția pentru consolidarea/supraînălțarea acestora. Agenții hidrotehnici colaborează la acțiunea de reconstituire a inundațiilor, de marcare a evenimentelor istorice pe clădiri, la poduri și pe mirele de ape mari.

3. Elaborarea și publicarea de către Ministerul Mediului și Pădurilor a unui raport național după fiecare inundație majoră și a unui raport anual privind inundațiile produse, efectele lor, lecțiile deprinse

4. Elaborarea și publicarea de către Ministerul Mediului și Pădurilor de rapoarte anuale privind starea tehnică și funcțională a sistemului național de protecție împotriva inundațiilor

5. Elaborarea și publicarea de către Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, de rapoarte anuale privind pagubele rezultate în urma inundațiilor

6. Implicarea în mai mare măsură a populației și a societății în reducerea riscului la inundații, prin intermediul unui plan coordonat la nivel local între autoritățile publice și private locale, organizațiile cetățenești și autoritățile centrale privind atribuțiile clare ale acestora, în funcție de capacitatea lor de intervenție.

5.2.2. Îmbunătățirea cadrului legislativ:

a) modificarea legislației românești și a actelor normative necesare pentru conformarea cu Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

b) elaborarea și aprobarea actului normativ privind Strategia națională de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung;

c) aprobarea planurilor de management al bazinului hidrografic, în conformitate cu cerințele Directivei-cadru 2000/60/CE privind apa, și a planurilor de management al riscului la inundații, în conformitate cu necesitățile legate de implementarea Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului; corelarea celor două categorii de planuri la nivelul schemelor directe de amenajare și management al bazinelor hidrografice;

d) elaborarea unui standard unitar pentru dimensionarea și verificarea hidraulică a infrastructurilor de protecție împotriva inundațiilor în condițiile bazinelor hidrografice amenajate;

e) elaborarea unui act legislativ și administrativ privind utilizarea albiilor minore ale râurilor și a terenurilor limitrofe;

f) elaborarea unui act normativ privind normele și regulile utilizării terenurilor în zonele inundabile; codificarea construcțiilor din aceste zone și reguli de adaptare a acestora pentru a diminua pagubele produse de inundații;

g) elaborarea unui act normativ de reglementare juridică și tehnică a ocupării terenurilor din zonele-tampon destinate inundării dirijate și a situației lucrărilor de amenajare din bazinele

hidrografice torențiale aflate în patrimoniul forestier și agricol din domeniul privat și public privat. Reglementările vor viza: terenurile agricole cultivate, terenurile agricole prevăzute cu amenajări pentru irigații, desecare-drenaj, combaterea eroziunii solului, digurile de apărare, căile de comunicații terestre, terenurile împădurite, terenurile în care se află sau se intenționează realizarea de instalații de extracție a resurselor de petrol și gaze, terenurile pe care se află sau se vor realiza fronturi de captare a apei subterane;

h) adaptarea legislației pentru creșterea capacității decizionale și de răspuns legat de măsurile pentru managementul riscului la inundații;

i) elaborarea unui act normativ pentru definirea proiectelor de interes național și de interes local și a modului lor de elaborare și de finanțare;

j) elaborarea unui act normativ pentru clasificarea obiectivelor din punctul de vedere al gradului de protecție la inundații ce trebuie asigurat sau al riscului social acceptat;

k) elaborarea unui act normativ care să cuprindă lista comunelor aflate în zone vulnerabile la inundații, eligibile din punct de vedere geografic pentru sprijin prin Programul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR).

5.3. Activități-suport pentru implementarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung

5.3.1. Activitatea de planificare

Activitatea de planificare implică:

1. elaborarea planurilor de gestionare a riscului la inundații pentru fiecare dintre cele 11 bazine hidrografice, în conformitate cu prevederile Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

2. elaborarea hărților de hazard la inundații;

3. elaborarea hărților de risc la inundații;

4. evaluarea preliminară a riscului la inundații în bazinele hidrografice;

5. identificarea în cadrul planurilor bazinale de gestionare a riscului la inundații a zonelor cu potențial de retenție parțială a viiturilor ce pot fi supuse unor procese de reconstrucție/reabilitare ecologică;

6. elaborarea și implementarea de planuri de gestionare a zonelor inundabile prin luarea în considerare a funcțiilor ecologice ale inundațiilor și a dezvoltării durabile a acestor zone;

7. evitarea implementării unor măsuri structurale cu impact major asupra mediului și a biodiversității (de tipul barajelor și îndiguirilor) în interiorul ariilor protejate, fără măsuri compensatorii adecvate;

8. elaborarea și implementarea Programului național — Planul pentru prevenirea, protecția și diminuarea efectelor inundațiilor;

9. elaborarea pentru fiecare localitate urbană expusă riscului la inundații a unui program conceptual unic privind colectarea și evacuarea apelor provenite din precipitații, în vederea reducerii viitoare a pagubelor printr-o reducere anuală sistematică, compensarea creșterii gradului de impermeabilizare prin măsuri de creștere a infiltrației (de exemplu: creșterea spațiilor și a clădirilor verzi) și prin crearea de rezervoare temporare de stocare a viiturilor;

10. elaborarea și implementarea unui program național de reabilitare și refacere a podurilor și podețelor în vederea creșterii capacității de deșurare la valoarea din regimul inițial, anterior realizării lucrărilor de traversare, și verificarea capacității de evacuare a apelor în noile condiții de amenajare a bazinului hidrografic (debite asigurate în regimul actual);

11. dezvoltarea fondului forestier și extinderea suprafețelor de pădure, în vederea asigurării echilibrului ecologic la nivel local, național și global, prin realizarea Programului național de împădurire. Realizarea Programului național de împădurire se va face prin lucrări de împădurire a terenurilor din afara fondului forestier național și a terenurilor cu destinație agricolă, în

vederea îmbunătățirii condițiilor de mediu și a optimizării peisajului, a asigurării și creșterii recoltelor agricole, a prevenirii și combaterii eroziunii solului, a protejării căilor de comunicație, a digurilor și a malurilor, a localităților și a obiectivelor economice, sociale și strategice, urmărindu-se împădurirea unor terenuri cu altă destinație decât cea silvică, în suprafață de 2 milioane ha, până în anul 2035;

12. promovarea celor mai bune practici agricole în zonele expuse riscului la inundații;

13. introducerea zonelor de protecție sanitară în cadrul planurilor bazinale de gestionare a riscurilor la inundații (alimentare cu apă, gestionarea apelor uzate atât pentru obiectivele publice, cât și pentru cele private), așa cum sunt ele identificate în planurile de urbanism și amenajare a teritoriului; identificarea unor soluții caz cu caz, pentru fiecare dintre obiectivele plasate în zone cu risc la inundații;

14. integrarea aspectelor privind conservarea naturii și a biodiversității în planurile de gestionare a riscurilor la inundații;

15. analiza critică a planurilor de apărare împotriva inundațiilor, completarea și revizuirea lor periodică;

16. integrarea informațiilor asupra evaluării preliminare a riscului la inundații în bazinele râurilor care trec peste frontieră sau constituie frontieră de stat;

17. semnarea unui memorandum privind implementarea unui program de prevenire și combatere a tăierilor ilegale ale pădurilor;

18. semnarea unui memorandum privind implementarea unui program de combatere a eroziunii solului prin amenajarea complexă a bazinului hidrografic în zonele critice cu risc la inundații;

19. inventarierea surselor potențiale de poluare în caz de inundații, cu accent pe zonele miniere unde există depozite de reziduuri periculoase, realizarea și implementarea unor planuri prealabile de reducere a riscului de poluare.

5.3.2. Dezvoltarea de metodologii/studii/rapoarte necesare implementării Strategiei naționale de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung:

1. dezvoltarea, promovarea și întreținerea unei platforme GIS comune dedicate apei și gestionării riscurilor la inundații;

2. elaborarea de studii și metodologii pentru determinarea vulnerabilității la inundații;

3. studii pentru evaluarea permanentă a pagubelor produse de inundații;

4. elaborarea de studii pentru realizarea hărților de hazard și de risc la inundații în zonele vulnerabile identificate în analiza preliminară a riscului la inundații;

5. elaborarea de studii și cercetări interdisciplinare în domeniul gestionării riscului la inundații pe baza unor termeni de referință elaborați de Ministerul Mediului și Pădurilor;

6. elaborarea de studii și cercetări pentru diminuarea efectelor inundațiilor în zonele urbane;

7. studii și cercetări pentru identificarea influenței schimbărilor climatice asupra producerii inundațiilor și măsuri de diminuare a acestor efecte;

8. introducerea ca primă opțiune tehnică în studiile de fezabilitate a soluției de utilizare a capacității naturale de retenție a zonelor inundabile (reconstrucția ecologică a zonelor inundabile), cu respectarea principiilor prevăzute la lit. D, E, F și G din secțiunea 3.1 „Principiile strategiei”;

9. realizarea unor studii detaliate privind impactul lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor asupra ariilor protejate, pentru oricare intervenție structurală ce se desfășoară la o distanță de 20 km în amonte și în aval de limitele ariilor protejate. Aceste studii vor include modelări hidrologice/hidraulice pentru cel puțin două alternative de realizare și evaluarea impactului la nivelul fiecărei specii/fiecărui habitat de interes conservativ;

10. studii și cercetări pentru identificarea bazinelor hidrografice cu potențial de producere a viiturilor rapide;

ierarhizarea acestora; elaborarea unui ghid de comportament al populației în caz de apariție a viiturilor rapide;

11. modernizarea sistemului hidrologic de avertizare a viiturilor rapide (Proiect DESWAT);

12. urmărirea evoluției geomorfologice a albiilor și asigurarea protecției lor, prin autorizarea exploatarei balastierelor doar în zonele cu depuneri semnificative de aluviuni, în vederea protecției lucrărilor de artă;

13. identificarea de soluții pentru fiecare dintre depozitele neconforme de deșeuri amplasate în zone de risc la inundații. Soluțiile vor trebui să ia în considerație impermeabilizarea bazei/taluzului depozitului și chiar transferul deșeurilor într-un depozit conform;

14. raportarea asupra evaluării preliminare a riscului la inundații pe districtele hidrografice ale bazinului Dunării;

15. elaborarea și publicarea unui raport național după fiecare inundație majoră și a unui raport anual privind inundațiile produse, efectele lor și lecțiile învățate.

5.3.3. Măsuri privind formarea/pregătirea profesională:

1. introducerea în curricula universitară a unei discipline privind gestionarea riscului la inundații;

2. proiectarea și implementarea unui sistem unitar de informare și educare a populației referitor la riscul potențial la inundații;

3. realizarea de programe de pregătire și formare continuă a specialiștilor încadrați în instituțiile cu atribuții în managementul riscului la inundații;

4. realizarea unei biblioteci sau arhive electronice cu fondul de cărți, studii și proiecte la nivel național.

Cadrul legislativ care stă la baza prezentei strategii este prezentat în anexa nr. 2.

6. Planul de acțiune pentru implementarea strategiei

Managementul riscului la inundații este o componentă majoră a planurilor de amenajare a bazinelor hidrografice, implicând numeroși actori la toate nivelurile. În acest sens, principalele acțiuni necesare pentru punerea în aplicare a prezentei strategii, implicând numeroase părți interesate și privind mai multe ministere și instituții ori autorități naționale, regionale, județene sau locale, sunt incluse sintetic în tabelul următor, unde se prezintă în detaliu subacțiunile, perioadele de desfășurare, responsabilii pentru implementare și sumele detaliate pe perioadele de implementare:

Măsuri și acțiuni, aspecte sau ținte abordate, perioada de desfășurare, costuri

Măsuri și acțiuni	Aspecte sau ținte abordate	Perioada	Costuri estimative — 10 ⁶ euro —
1	2	3	4
Măsura A: Punerea în aplicare a unor politici naționale clare și consecvente pentru managementul riscului la inundații			
Acțiunea A1: Punerea în aplicare a strategiei de management al riscului la inundații la nivel național	Un management comun și cuprinzător al riscului la inundații pentru toate părțile interesate din țară	2010—2035	30,00
Acțiunea A2: Coordonarea și îmbunătățirea comunicării și cooperării între ministerele cu atribuții în domeniu prin Autoritatea pentru Inundații și Managementul Apelor, înființată în cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor, și prin atribuirea de responsabilități în domeniu Consiliului interministerial al apelor	Integrarea aspectelor legate de managementul riscului la inundații în toate politicile naționale și implicarea tuturor părților interesate		
Acțiunea A3: Promovarea unei platforme GIS comune dedicate apei și managementului riscului la inundații	Difuzarea și partajarea informațiilor, câștiguri economice și de timp datorate partajării		
Acțiunea A4: Colectarea periodică a necesităților și obiectivelor de la părțile interesate naționale	Management integrat al riscului la inundații la nivel național		
Acțiunea A5: Coordonarea acțiunilor principale în bazinele hidrografice	Un management coerent și eficient al riscului la inundații și al apelor la nivelul bazinelor hidrografice; implicarea tuturor părților interesate		
Măsura B: Aranjamente instituționale și legături corespunzătoare			
Acțiunea B1: Crearea funcției de secretar pentru inundații în Consiliul interministerial al apelor	Acțiuni operative și eficiente implicând mai multe ministere și instituții	2010—2015	18,00
Acțiunea B2: Întărirea comitetelor de bazin (hidrografic) pentru o implicare mai mare în managementul riscului la inundații	Participă la gestionarea proiectelor, părților interesate, bugetelor și programelor la nivel de bazin hidrografic (pe termen lung).		
Acțiunea B3: Întărirea rolului județelor în punerea în aplicare a strategiei de management al riscului la inundații	Coerența și eficiența managementului riscului la inundații în bazine și subbazine hidrografice, precum și la nivel local		
Acțiunea B4: Organizarea și gestionarea unei rețele de agenți locali de inundații	Consolidarea competențelor, sarcinilor și programelor de acțiune ale agenților locali implicați în situațiile de urgență		

1	2	3	4	
Măsura C: Dispoziții legale				
Acțiunea C1: Nou corpus legislativ pentru transpunerea Directivei 2007/60/CE și aprobarea strategiei	Legalitatea strategiei naționale de management al riscului la inundații	2010—2014	0,25	
Acțiunea C2: Adaptarea legislativă la cerințele instituționale și la unele metodologii noi	Cadru legal pentru punerea în aplicare a strategiei			
Acțiunea C3: Omogenizarea legislației în domeniul situațiilor de urgență în vederea realizării unui cadru legal unic și instrucțiuni comune pentru toate instituțiile implicate în managementul situațiilor de urgență				
Măsura D: Evaluarea preliminară și îmbunătățirea cunoașterii riscului la inundații				
Acțiunea D1: Evaluarea primară și îmbunătățirea riscului la inundații	Îmbunătățirea cunoașterii riscului actual la inundații la nivel național	2010—2011	3,00	
Acțiunea D2: Actualizarea și completarea hărților de hazard la inundații și a bazei de date cartografice privind obiectivele afectate de inundații				
Acțiunea D3: Inventarierea și analiza vulnerabilităților specifice și a bunurilor expuse riscului la inundații (mediu, sănătate etc.)				Îmbunătățirea cunoașterii situației actuale pentru evaluarea riscului la inundații
Acțiunea D4: Creșterea informării asupra vulnerabilității sociale și economice a bunurilor				
Acțiunea D5: Finalizarea și difuzarea evaluării preliminare a riscului la inundații la nivel național				Conformitatea cu Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor la inundații și punerea în aplicare a strategiei
Acțiunea D6: Elaborarea listei ierarhice de tronsoane de râu, bazine și subbazine pentru cartografierea riscului la inundații și redactarea planurilor de management al riscului la inundații				
Măsura E: Elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de management al riscului la inundații sau a schemelor directe				
Acțiunea E1: Studii pentru realizarea hărților de hazard și a hărților de risc la inundații în zonele vulnerabile identificate prin analiza preliminară	Conformitatea cu Directiva 2007/60/CE și Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare	2010—2011 2010—2015	70,30	
Acțiunea E2: Elaborarea planurilor de management al riscului la inundații în bazinele sau subbazinele cu risc semnificativ la inundații				
Acțiunea E3: Asigurarea consultării publicului asupra măsurilor propuse prin planurile de management al riscului la inundații				
Acțiunea E4: Punerea în aplicare a planurilor de management al riscului la inundații, inclusiv monitorizare, comunicare și actualizare				
Acțiunea E5: Validarea planurilor de management al riscului la inundații la nivel național	Controlul investițiilor și metodologiilor, asigurând coerența la nivel național			
Acțiunea E6: Actualizarea și difuzarea bazei de date naționale privind inundațiile, prin marcarea zonei inundate și a obiectivelor afectate (după fiecare inundație)	Partajarea și actualizarea sistemului GIS național dedicat managementului riscului la inundații, feedback din studiile de caz			
Acțiunea E7: Organizarea de exerciții pentru ridicarea viabilității planurilor de management al riscului la inundații cu deținătorii lucrărilor cu rol de apărare				

1	2	3	4
Măsura F: Consultarea și pregătirea populației, feedback și construirea rezilienței colective la inundații			
Acțiunea F1: Definirea cadrului național și a programului pentru pregătirea publicului	Stabilirea acțiunilor ce trebuie întreprinse și identificarea tuturor actorilor	2010—2035	15,00
Acțiunea F2: Organizarea unei campanii naționale de sensibilizare și difuzarea informațiilor privind riscul la inundații	Informarea, consultarea și educarea populației expuse riscului la inundații pentru a-i reduce vulnerabilitatea și pentru a construi o reziliență colectivă la inundații		
Acțiunea F3: Organizarea și monitorizarea campaniilor locale de consultare și sensibilizare			
Acțiunea F4: Programe de informare, educare și pregătire			
Acțiunea F5: Organizarea exercițiilor de apărare și de evacuare	Pregătirea publicului pentru situații de urgență, în vederea evitării victimelor		
Acțiunea F6: Inventarul urmelor viiturilor, marcarea celor istorice și analiza feedbackului local	Cunoașterea globală a riscului la inundații la toate nivelurile, pregătirea populației		
Acțiunea F7: Monitorizarea acțiunilor de pregătire a publicului	Punerea în aplicare eficientă, actualizarea periodică și ajustarea programelor și a strategiei		
Măsura G: Îmbunătățirea monitorizării, prognozării și avertizării-alarmării inundațiilor			
Acțiunea G1: Modernizarea periodică a sistemelor pentru prognoza inundațiilor, întreținerea sistemului DESWAT și dezvoltarea unui sistem de monitoring-comandă (SCADA) și decizional pentru managementul râurilor bine echipate cu lucrări hidrotehnice (proiect WATMAN)	Îmbunătățire pentru o prognoză fiabilă, cu timp mare de anticipare și la timp, necesară pentru managementul situațiilor de urgență și reducerea vulnerabilității sociale	2010—2015 2010—2035	880,00
Acțiunea G2: Extinderea și automatizarea rețelei de stații hidrometrice și pluviometrice prin adăugarea de platforme nivometrice și evaporimetrice pentru îmbunătățirea calibrării și fiabilității instrumentelor de prognoză, precum și pentru monitoringul echipamentelor la baraje și acumulări, derivații (proiect WATMAN — Faza monitoring lucrări hidrotehnice și utilizatori majori)			
Acțiunea G3: Îmbunătățirea monitorizării, prognozării și avertizării-alarmării inundațiilor			
Acțiunea G4: Îmbunătățirea sistemului de avertizare și alarmare a autorităților locale și a populației (proiect WATMAN, faza studii de audibilitate și instalarea de sirene electronice cu prioritate în aval de marile baraje)			
Măsura H: Planificarea și managementul situațiilor de urgență			
Acțiunea H1: Reactualizarea Ordinului ministrului administrației și internelor și al ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 638/420/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale pentru planurile de apărare bazinale, județene și locale pentru apărarea în cazul inundațiilor și pentru managementul situațiilor de urgență	Pregătirea publicului și îmbunătățirea eficienței managementului situațiilor de urgență pentru reducerea drastică a numărului de victime, a vulnerabilității sociale și a vulnerabilității personale intangibile a populației	2010—2035	60,00
Acțiunea H2: Elaborarea planurilor de apărare împotriva inundațiilor, inclusiv planuri de evacuare și de limitare a pierderilor			

1	2	3	4
Acțiunea H3: Exerciții periodice pentru managementul riscului la inundații			
Acțiunea H4: Îmbunătățirea managementului situațiilor de urgență în caz de inundații prin înființarea centrelor de intervenție (proiect WATMAN, faza CIR) ale Administrației Naționale „Apele Române” cu dotările tehnice și echipamentele necesare intervenției la lucrările hidrotehnice			
Acțiunea H5: Coroborarea planurilor județene și locale pentru managementul situațiilor de urgență în caz de inundații cu planurile elaborate pentru celelalte tipuri de risc			
Măsura I: Formare, educare și cercetare			
Acțiunea I1: Formarea formatorilor pentru toți agenții locali de inundații	Agenții locali de inundații ca actori-cheie pentru diminuarea riscului la inundații și avertizarea la nivel local	2010—2035	100,00
Acțiunea I2: Formarea agenților locali de inundații			
Acțiunea I3: Programe academice în domeniul managementului riscului la inundații	Consolidarea echipelor existente implicate în managementul resurselor de apă și al riscului la inundații		
Acțiunea I4: Creșterea ponderii direcțiilor și obiectivelor legate de contracararea riscului la inundații în cadrul programelor naționale de cercetare-dezvoltare-inovare	Îmbunătățirea instrumentelor și know-how-ului la nivel național cu privire la toate aspectele managementului riscului la inundații		
Măsura J: Autorizațiile de utilizare a terenurilor și de construire, controlul acestora			
Acțiunea J1: Inspecția și controlul proiectelor privind utilizarea terenurilor, managementul riscului la inundații și impactul asupra corpurilor de apă	Limitarea, iar apoi reducerea riscului la inundații, prin controlul vulnerabilității bunurilor pentru construcțiile și activitățile viitoare din zonele expuse la inundații	2010—2035	82,00
Acțiunea J2: Definierea normelor și regulilor de construcție în zonele expuse la inundații, controlul autorizațiilor			
Acțiunea J3: Întărirea inspecției și monitorizării apelor	Îmbunătățirea managementului și a calității resurselor de apă		
Măsura K: Strămutare, achiziție de terenuri și schimbări culturale			
Acțiunea K1: Achiziții de terenuri, pentru a preveni activitățile vulnerabile în zonele de inundații și pentru a conserva mediul (inclusiv pentru reconstituirea fondului forestier)	Limitarea, iar apoi reducerea riscului la inundații, prin controlul vulnerabilității bunurilor pentru construcțiile și activitățile viitoare din zonele expuse la inundații	2010—2029	150,00
Acțiunea K2: Strămutarea caselor expuse din zonele cu risc crescut la inundații, atunci când acest fapt se justifică	Reducerea riscului la inundații pe termen lung, în special atunci când sunt în joc viețile oamenilor		
Acțiunea K3: Promovarea unei atitudini de respect față de râuri, în direcția schimbărilor culturale („râul nu este pentru gunoaie”)	Îmbunătățirea calității apei și reducerea riscurilor la adresa sănătății în caz de inundații		
Măsura L: Îmbunătățirea instrumentelor, metodelor și standardelor corespunzătoare de evaluare			
Acțiunea L1: Dezvoltarea și punerea în aplicare de instrumente și know-how în evaluarea hazardului de inundații	Îmbunătățirea cunoștințelor privind riscul la inundații și difuzarea informațiilor, precum și reducerea costurilor studiilor viitoare la minimul necesar	2010—2013	2,10
Acțiunea L2: Dezvoltarea și punerea în aplicare de instrumente și know-how pentru evaluarea pagubelor și evaluarea riscului la inundații			

1	2	3	4
Acțiunea L3: Dezvoltarea și punerea în aplicare de instrumente și know-how pentru prelucrarea datelor în GIS și pentru difuzare, în special în ceea ce privește topografia			
Acțiunea L4: Dezvoltarea și punerea în aplicare de metode și standarde pentru structurile de apărare împotriva inundațiilor, măsurile nestructurale și managementul și întreținerea corpurilor de apă	Reducerea riscului la inundații prin norme de proiectare îmbunătățite pentru structurile de apărare, ținându-se cont de vulnerabilitatea reală a bunurilor		
Acțiunea L5: Dezvoltarea și punerea în aplicare de instrumente și metode pentru controlul utilizării terenurilor, prin imaginile satelitare și GIS	Reducerea riscului la inundații pe termen mediu, prin limitarea numărului de bunuri vulnerabile în zonele expuse la inundații		
Măsura M: Îmbunătățirea controlului viiturilor torențiale			
Acțiunea M1: Promovarea programelor de reîmpădurire și controlul despăduririlor			
Acțiunea M2: Promovarea măsurilor vizând controlul scurgerilor pe versanți și al eroziunii solului, prin programe de combatere a eroziunii solului, corectare a torenților, reconstrucție ecologică și înființarea de perdele forestiere de protecție în zone agricole, forestiere și zone naturale	Reducerea riscului la inundații prin reducerea debitelor de vârf, a transportului solid, a eroziunii solului și a alunecărilor de teren	2010—2035	3.300,00
Acțiunea M3: Promovarea programelor privind controlul scurgerilor în zonele urbane, prin intermediul acumulărilor nepermanente și al rețelelor de canalizare	Reducerea riscului la inundații în zonele urbane		
Măsura N: Îmbunătățirea managementului debitelor și cursurilor de apă			
Acțiunea N1: Promovarea unei întrețineri mai bune a albiilor și a gestionării acestora, precum și a malurilor	Reducerea eroziunii malurilor și a riscului la inundații, îmbunătățirea managementului resurselor de apă		
Acțiunea N2: Promovarea unei mai bune utilizări a capacității naturale de stocare a albiilor majore și a luncilor râurilor	Reducerea riscului la inundații și îmbunătățirea managementului resurselor de apă (reîncărcarea apelor subterane)	2010—2035	3.000,00
Acțiunea N3: Promovarea unei mai bune gestionări a debitului solid natural din râuri			
Acțiunea N4: Soluții pentru realizarea conectivității laterale a cursurilor de apă, crearea unor zone umede, atenuarea undelor de viitură prin poldere	Reducerea riscului la inundații și îmbunătățirea funcțiilor naturale și ecologice ale râurilor		
Măsura O: Întărirea capacității de apărare împotriva inundațiilor			
Acțiunea O1: Refacerea și întreținerea lucrărilor de apărare în zonele vulnerabile afectate în urma viiturilor. Abandonarea lucrărilor afectate în zonele cu vulnerabilitate redusă sau reamplasarea lor	Reducerea riscului la inundații		
Acțiunea O2: Continuarea și finalizarea activității de delimitare a albiilor minore ale cursurilor de apă	Reducerea riscului la inundații	2010—2035	7.110,00
Acțiunea O3: Dezvoltarea infrastructurii de apărare a localităților în zonele vulnerabile			
Acțiunea O4: Crearea de zone umede	Reducerea riscului la inundații și îmbunătățirea funcțiilor naturale și ecologice ale râurilor		
Acțiunea O5: Realizarea de noi lucrări hidrotehnice pentru protecția împotriva inundațiilor în zonele localităților cu risc ridicat la inundații	Reducerea riscului la inundații	2010—2035	

1	2	3	4
Măsura P: Reducerea vulnerabilității la inundații a infrastructurii de transport și a celei tehnico-edilitare			
Acțiunea P1: Program național de reabilitare a podurilor rutiere și feroviare	Reducerea pagubelor asupra infrastructurilor și podurilor, provocate de inundații	2010—2014	663,40
Acțiunea P2: Program de modernizare a rețelei naționale rutiere și feroviare supuse riscului la inundații			
Acțiunea P3: Realizarea de studii și proiecte privind proiectarea podurilor, în funcție de mediul aflat în continuă schimbare			
Măsura Q: Reducerea vulnerabilității la inundații a terenurilor agricole			
Acțiunea Q1: Promovarea și planificarea practicilor agricole cu vulnerabilitate redusă la inundații	Reducerea pagubelor provocate agriculturii prin inundații	2010—2035	30,00
Acțiunea Q2: Promovarea practicilor agricole care reduc scurgerile în bazinele hidrografice	Reducerea debitelor de vârf de-a lungul râurilor		
Acțiunea Q3: Punerea în aplicare a unor metode de proiectare revizuite pentru sistemele de apărare împotriva inundațiilor în zonele rurale			
Acțiunea Q4: Finanțarea lucrărilor de refacere și conservare a infrastructurii de prevenire și de protecție împotriva inundațiilor (acțiune pe termen mediu PNDR)			
Măsura R: Reducerea vulnerabilității la inundații a infrastructurii de mediu			
Acțiunea R1: Inventarul surselor de poluanți și al zonelor naturale vulnerabile de-a lungul râurilor	Îmbunătățirea cunoștințelor privind zonele naturale remarcabile și funcțiile ecologice ale acestora	2010—2015	3,50
Acțiunea R2: Promovarea controlului poluării prin intermediul unor planuri specifice de management al riscului la inundații în zonele urbane și industriale și al riscului la poluările accidentale	Reducerea riscului la inundații al mediului		
Acțiunea R3: Integrarea aspectelor privind conservarea naturii și a biodiversității în planurile de management al riscului la inundații, în special la proiectarea structurilor de apărare	Protecția mediului și a biodiversității		
Măsura S: Reducerea vulnerabilității sociale la inundații			
Acțiunea S1: Identificarea vulnerabilității sociale a tuturor comunităților expuse riscului la inundații prin realizarea hărților de risc, a planurilor bazinale pentru managementul riscului la inundații și consultarea publicului asupra măsurilor ce vor fi adoptate prin acestea	Reducerea riscului la inundații, în ceea ce privește pagubele potențiale intangibile, și a vulnerabilității sociale la inundații, construirea unei reziliențe colective la inundații	2010—2015	7,00
Acțiunea S2: Identificarea și caracterizarea obiectivelor sociale expuse riscului la inundații			
Acțiunea S3: Integrarea atenuării vulnerabilității sociale ca obiectiv în planurile de management al riscului la inundații			
Acțiunea S4: Promovarea atenuării riscului la inundații sau a tehnicilor de protecție locală la inundații pentru rețelele de apă, canalizare și electricitate, pentru o redresare rapidă după inundații și pentru a evita poluarea apelor și a zonelor umede			

1	2	3	4
Măsura T: Îmbunătățirea și întreținerea structurilor de apărare			
Acțiunea T1: Îmbunătățirea cunoștințelor cu privire la starea actuală a structurilor de apărare împotriva inundațiilor și eficiența acestora	Reducerea riscului rezidual și a riscului tehnologic care afectează zonele vulnerabile în caz de inundații	2010—2035	900,00
Acțiunea T2: O mai bună întreținere a digurilor, în funcție de priorități			
Acțiunea T3: Revizuirea normelor și metodelor de proiectare pentru structurile de apărare împotriva inundațiilor și adaptarea celor existente			
Măsura U: Reducerea vulnerabilității individuale			
Acțiunea U1: Atenuarea vulnerabilității personale a populației	Atenuarea riscului la inundații prin acțiuni individuale	2010—2035	24,00
Acțiunea U2: Atenuarea vulnerabilității pentru fermieri, în ceea ce privește echipamentele, recoltele și animalele acestora			
Acțiunea U3: Atenuarea vulnerabilității pentru grupurile profesionale și pentru industrie			
Măsura V: Finanțare și despăgubiri			
Acțiunea V1: Finanțarea punerii în aplicare a strategiei naționale de management al riscului la inundații	Punerea în aplicare a strategiei de atenuare și management al riscului la inundații la toate nivelurile	2010—2035	1.000,00
Acțiunea V2: Finanțarea elaborării și punerii în aplicare a planurilor de management al riscului la inundații în bazine sau subbazine hidrografice			
Acțiunea V3: Asigurări împotriva inundațiilor și sisteme de despăgubire			
Măsura W: Cooperare internațională			
Acțiunea W1: Definirea unei abordări comune pentru managementul riscului la inundații în bazinul râurilor transfrontaliere	Conformitatea cu Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și punerea în aplicare a strategiei; instrumente pentru elaborarea schemelor directe	2010—2035	15,00
Acțiunea W2: Partajarea datelor în sisteme de unități și proiecții internaționale, precum și a informațiilor privind hidrologia și programele de cercetare			

Total costuri de implementare (2010—2035): 17.463,55 milioane euro

Principalii actori finanțatori ai acțiunilor pentru managementul riscului la inundații sunt Ministerul Mediului și Pădurilor, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, prin unitățile aflate sub autoritate (Hidroelectrică — S.A.), aducând o contribuție de la bugetul de stat și una de la fondurile de dezvoltare regională — POR, al Programului operațional sectorial pentru acțiunile de protecția mediului — POS și al Programului Național de Dezvoltare Rurală — PNDR. Un rol important îl au și administrația regională/județeană și locală care poate contribui cu fonduri proprii, precum și unii actori, cum ar fi Hidroelectrică — S.A. sau administrații ca: Administrația Națională „Apele Române”, Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare,

Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, Administrația Națională a Drumurilor, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., Compania Națională de Căi Ferate — „C.F.R.” — S.A. etc. (anexa nr. 1).

Cadrul legislativ care stă la baza Strategiei naționale de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung este prezentat în anexa nr. 2.

Anexele la strategie și planul de acțiune detaliat pentru punerea în aplicare a Strategiei naționale de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung se adoptă prin ordin comun al miniștrilor responsabili pentru aplicare, la propunerea Comitetului interministerial al apelor și a secretarului de stat pentru apă și inundații.

6.1. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta strategie.

**ROLUL, ATRIBUȚIILE ȘI RESPONSABILITĂȚILE
autorităților publice centrale, județene și locale, precum și ale altor organizații cu rol determinant în Planul de măsuri
pentru diminuarea riscului la inundații**

I. AUTORITĂȚI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR (MMP)

Măsurile și activitățile ce trebuie adoptate în sectorul de activitate al MMP sunt de cea mai mare importanță în reducerea riscului și a pagubelor produse de inundații. Ele se diferențiază în funcție de etapa în care se realizează: înainte, în timpul sau după producerea fenomenului de inundații.

Adaptarea acțiunilor, măsurilor și soluțiilor de prevenire, de protecție și de pregătire preconizate trebuie să fie adecvate condițiilor climatice actuale și viitoare, precum și altor schimbări ce s-ar produce.

Conform organizării și cadrului juridic actual, MMP are următoarele responsabilități specifice în domeniul managementului riscului la inundații:

a) Măsuri și acțiuni preventive:

1. elaborarea Strategiei naționale de gestionare a riscului la inundații;

2. coordonarea elaborării schemelor directe de amenajare și management al bazinului hidrografic și urmărirea respectării acestora de către toate structurile implicate în managementul riscului la inundații;

3. coordonarea elaborării planurilor bazinale de prevenire, protecție și diminuare a efectelor inundațiilor, incluzând și acțiunile și măsurile pentru înlăturarea efectelor distructive apărute în albiile cursurilor de apă în zonele critice (poduri, podețe, îngustări de albi);

4. participarea la implementarea de noi sisteme informaționale de colectare a datelor și de avertizare-alarmare pentru cazuri de inundații;

5. participarea la introducerea unor sisteme de alarmare-avertizare a autorităților și populației pentru cazuri de incidente și accidente la baraje aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”;

6. controlul și reglementarea utilizării albiilor și a malurilor cursurilor de apă;

7. coordonarea elaborării hărților de hazard și a hărților de risc la inundații la nivelul bazinelor sau grupurilor de bazine hidrografice;

8. participarea la analiza și evaluarea permanentă a pagubelor potențiale pe care le-ar putea produce inundațiile infrastructurilor ingineresti de protecție, infrastructurilor de transport, construcții, turistice;

9. participarea la elaborarea unui sistem de comunicare și educare a populației în vederea cunoașterii riscului la inundații, a consecințelor acestuia și a modului de comportare înainte, în timpul și după trecerea fenomenului de inundații;

10. sprijinirea introducerii unui sistem de asigurări de bunuri și persoane pentru cazuri de inundații, care poate contribui activ la reducerea pagubelor potențiale prin excluderea sau limitarea expunerii la riscuri excesive, constituind totodată un mijloc de a face suportabilă conviețuirea cu inundațiile;

11. elaborarea/reactualizarea regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență în caz de inundații, fenomene meteo periculoase, poluări accidentale și accidente la construcții hidrotehnice;

12. coordonarea elaborării planurilor de apărare împotriva inundațiilor la nivel național;

13. elaborarea periodică de analize privind gradul de protecție asigurat de sistemele de protecție existente și sporirea acestuia;

14. elaborarea de propuneri de acte normative privind gradul de risc acceptabil la inundații, pentru populație, obiective social-economice și de mediu;

15. responsabilitatea realizării și implementării în conformitate cu legislația în vigoare a studiilor de fezabilitate și a proiectelor de interes național pentru infrastructura hidrotehnică, din administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, destinate reducerii vârfurilor hidrografelor undelor de viitură, și a celorlalte proiecte de protecție a populației și a bunurilor împotriva inundațiilor și de amenajare a cursurilor de apă;

16. avizarea regulamentelor de exploatare în perioada de ape mari de către alți deținători de mari lacuri de acumulare, precum și verificarea aplicării acestora în caz de viituri;

17. asigurarea finanțării lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor de interes național din administrarea Administrației Naționale „Apele Române”;

18. responsabilitatea elaborării unor metodologii și a conținutului-cadru al unor proiecte directive privind amenajarea cursurilor de apă pe care se produc viituri rapide;

19. reglementarea extragerii materialelor de construcții din albiile cursurilor de apă prin menținerea unui echilibru dinamic în timp și spațiu al hidrosistemului cursului de apă și prin delimitarea unor spații de mobilitate ale albiilor cursurilor de apă;

20. introducerea de noi concepte de amenajare a cursurilor de apă, de renaturare a râurilor și reconstruire a unor zone inundabile;

21. elaborarea actelor normative și asigurarea fondurilor pentru împădurirea terenurilor degradate, înființarea perdelelor forestiere de protecție, amenajarea bazinelor hidrografice torențiale/gestionarea despăduririlor;

22. analiza stării actuale și funcționalitatea lucrărilor de amenajare a torenților în sectoarele silvice și stabilirea necesarului de lucrări pentru amenajarea torenților;

23. amenajarea bazinelor hidrografice torențiale și reducerea eroziunii solului din patrimoniul silvic pe baza unui plan de amenajare concordat cu planurile bazinale de gestionare a riscului la inundații;

24. înființarea perdelelor forestiere de protecție a digurilor și lacurilor de acumulare;

25. acțiuni de împădurire a zonelor de formare a viiturilor;

26. asigurarea exploatarei judicioase a pădurilor existente și realizarea de noi suprafețe împădurite pentru reducerea debitelor maxime;

27. elaborarea unor ghiduri privind modul de utilizare a terenurilor din zonele silvice pentru prevenirea producerii unor viituri rapide.

b) Măsuri și acțiuni operative:

1. asigurarea condițiilor de funcționare a Comitetului Ministerial pentru Situații de Urgență și a Centrului Operativ pentru Situații de Urgență cu activitate permanentă;

2. asigurarea coordonării tehnice de specialitate a acțiunilor operative de intervenție la nivel național;

3. avertizarea autorităților competente și a populației asupra întinderii, severității și duratei inundațiilor;

4. alarmarea în cazul poluărilor accidentale produse pe cursurile de apă, prin intermediul Sistemului de alarmare în caz de poluări accidentale ale apelor din România (SAPA-ROM);

5. activarea structurilor proprii implicate în gestionarea situațiilor de urgență specifice.

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

1. participarea la analiza stării fizice și funcționale a infrastructurilor hidrotehnice de protecție împotriva inundațiilor și adoptarea de măsuri pentru refacerea celor distruse sau avariate;

2. responsabilitatea elaborării de tehnici, metode și metodologii pentru evaluarea impactului economic, social și de mediu produs de inundații;

3. revizuirea periodică a planurilor bazinale și județene de gestionare a riscului la inundații;

4. participarea cu expertiză calificată la activitățile de reconstrucție și de înlăturare a efectelor dăunătoare mediului, produse de inundații.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE (MADR)

MADR are următoarele responsabilități specifice în domeniul managementului riscului la inundații: elaborarea actelor normative și asigurarea fondurilor pentru zonarea terenurilor agricole, introducerea practicilor agricole durabile, identificarea zonelor afectate de eroziunea solului și acțiuni de combatere a acesteia, menținerea în bună stare de funcționare a amenajărilor de desecare și pentru protecția împotriva inundațiilor.

a) Măsuri și acțiuni preventive:

1. zonarea teritoriului agricol și introducerea practicilor unei agriculturi durabile;

2. analiza stării actuale și a funcționalității infrastructurii din amenajările antierozionale și de amenajare a torenților în terenul agricol, ținându-se cont de influența tuturor factorilor existenți în bazinul hidrografic; stabilirea necesarului de resurse financiare în conformitate cu fișele tehnice;

3. asigurarea fondurilor pentru menținerea în stare de funcționare a infrastructurilor de protecție împotriva inundațiilor din administrare;

4. identificarea zonelor de risc la eroziune și degradare a solului și ierarhizarea lor în vederea promovării de noi lucrări antierozionale și de combatere a degradării terenurilor;

5. realizarea de lucrări de ameliorare a terenurilor degradate în bazinele hidrografice torențiale;

6. elaborarea unor ghiduri privind modul de utilizare a terenurilor din zonele agricole pentru prevenirea producerii unor viituri rapide;

7. elaborarea unui ghid de utilizare și management al terenurilor din zonele inundabile;

8. participarea la implementarea unui sistem de asigurări de bunuri și persoane pentru cazuri de inundații;

9. stimularea deținătorilor de terenuri agricole pentru a practica o agricultură durabilă;

10. asigurarea fondurilor pentru realizarea unor lucrări noi cu rol de prevenire și de apărare împotriva inundațiilor.

b) Măsuri și acțiuni operative:

1. supravegherea și asigurarea funcționării infrastructurilor de protecție împotriva inundațiilor din administrare;

2. coordonarea acțiunilor operative de intervenție în zonele amenajate cu lucrări din administrare.

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

1. asigurarea fondurilor necesare pentru refacerea amenajărilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor și a celorlalte obiective din administrare, afectate de viituri;

2. analiza stării tehnice și funcționale a lucrărilor de amenajare a torenților și de combatere a eroziunii solului și adoptarea măsurilor de reabilitare, refacere sau reconstrucție;

3. reanalizarea și amendarea planurilor de amenajare a terenurilor agricole din bazinele hidrografice cu potențial erozional ridicat și înaintarea de propuneri autorității de gospodărire a apelor cu privire la amendarea planurilor de amenajare a bazinelor hidrografice cu componenta combaterii eroziunii solului, în vederea prevenirii, diminuării și combaterii efectelor inundațiilor.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR (MAI)

MAI are următoarele responsabilități:

1. asigură conducerea Comitetului Național pentru Situații de Urgență;

2. coordonează activitatea instituțiilor prefectului care asigură managementul riscului la inundații la nivel de județ;

3. promovarea actelor normative pentru finanțarea în regim de urgență a lucrărilor de refacere a obiectivelor socioeconomice aflate în administrarea unităților administrativ-teritoriale afectate de inundații;

4. comunicarea către populație a pagubelor produse de inundații și a măsurilor necesare pentru diminuarea acestora.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII (MTI)

MTI elaborează și supune spre aprobare cadrul legislativ din domeniul transporturilor, administrează și utilizează infrastructura de transport și pune această infrastructură la dispoziția utilizatorilor.

MTI se implică în managementul riscului la inundații prin:

1. furnizarea de informații privind infrastructura necesară pentru realizarea Masterplanului bazinului hidrografic și/sau a Planului pentru managementul riscului la inundații;

2. avizarea Masterplanului bazinului hidrografic și a Planului pentru managementul riscului la inundații în cadrul Comitetului interministerial al apelor;

3. realizarea demersurilor în vederea asigurării fondurilor necesare pentru execuția lucrărilor cu rol de apărare a infrastructurii de transport împotriva inundațiilor și pentru refacerea celei afectate de viituri, în condițiile prevăzute de Masterplanul bazinului hidrografic și, ulterior, de Planul pentru managementul riscului la inundații.

a) Măsuri și acțiuni preventive:

1. reanalizarea stării podurilor și podețelor aflate în administrarea proprie și măsuri de reparare a infrastructurilor și suprastructurilor acestora, în conformitate cu bugetele aprobate, potrivit legii;

2. realizarea de studii și proiecte privind inundabilitatea drumurilor naționale, a căilor ferate prin intermediul companiilor din subordinea sau sub autoritatea MTI și care au în administrare tipurile de infrastructuri de transport nominalizate, în vederea adoptării de acțiuni și măsuri de reducere a riscului la inundații și ierarhizarea acestora în funcție de gravitatea situației;

3. realizarea demersurilor necesare în vederea alocării de fonduri pentru elaborarea de studii și proiecte privind inundabilitatea infrastructurii de transport sau pentru reconstrucția acestora;

4. asigurarea execuției terasamentelor drumurilor naționale și a căilor ferate astfel încât acestea să se poată constitui în linii de apărare împotriva inundațiilor, în cazurile identificate cu risc mare la inundații și când condițiile geografice o impun ca singura soluție locală de amenajare pentru apărarea localităților împotriva inundațiilor; aceste cazuri specifice vor fi cuprinse în Masterplanul bazinului hidrografic și, ulterior, în Planul pentru managementul riscului la inundații și vor fi executate în conformitate cu bugetele aprobate în condițiile legii.

b) Măsuri și acțiuni operative:

1. adoptarea de acțiuni și măsuri și mobilizarea resurselor pentru protecția infrastructurii de transport critice;

2. adoptarea de acțiuni și măsuri și mobilizarea resurselor pentru asigurarea circulației pe drumurile naționale și pe calea ferată;

3. alte acțiuni și măsuri din sectorul său de activitate ce îi revin din planurile operative de intervenție, conform legislației existente privind managementul situațiilor de urgență generate de inundații.

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

— analiza stării fizice și funcționale a infrastructurii de transport aflate în administrarea MTI și adoptarea de măsuri pentru repararea, reabilitarea și reconstrucția acestora.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI (MDRT)

Principala responsabilitate a MDRT în privința managementului riscului la inundații este elaborarea și omogenizarea normelor privind așezările umane, incluzând zonele expuse la inundații.

1. MDRT elaborează și supune spre aprobare împreună cu MMP cadrul legislativ privind amenajarea teritoriului, urbanismul și controlul calității în domeniul siguranței construcțiilor.

2. MDRT organizează elaborarea, avizarea și aprobarea reglementărilor tehnice, împreună cu MMP, privind utilizarea terenurilor, amplasarea și realizarea construcțiilor în zonele inundabile în vederea stabilirii prin documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism a modalităților de reducere a vulnerabilității acestor zone.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII (MS)

MS este implicat în managementul riscului la inundații prin direcțiile din minister, Centrul Operativ pentru Situații de Urgență al MS, unitățile sanitare din subordine, după cum urmează:

1. educarea populației prin compartimentele de promovare a sănătății referitor la pericolele de îmbolnăvire în timpul inundațiilor și măsuri de prevenire;

2. formarea profesională specifică pentru personalul sanitar implicat în managementul riscului;

3. pregătirea rezervei anti-epidemice a MS și a unităților descentralizate din teritoriu cu vaccinări, medicamente și materiale sanitare necesare în zonele inundate;

4. monitorizarea zilnică, 24 de ore din 24, timp de 7 zile, a situației din zonele inundate;

5. acordarea de asistență tehnică de specialitate pentru amplasarea și dotarea adăposturilor temporare (amplasarea magaziei de alimente, a bucătăriei, a toaletei etc.), pentru asanarea și dezinfectia fântânilor și closetelor inundate, pentru acțiuni DDD în gospodăriile inundate, rezolvarea cu operativitate a diverselor probleme de sănătate publică care pot apărea în zonele inundate;

6. verificarea prin laboratoarele proprii a potabilității surselor de apă potabilă după retragerea apelor de inundație;

7. asigurarea asistenței medicale și a transportului sanitar pentru populația din zonele afectate de inundații.

a) Măsuri și acțiuni preventive:

1. transmiterea către populație, de către autoritățile locale de sănătate publică, prin mass-media la dispoziție, a informațiilor legate de bolile care pot apărea în zonele inundate și a modului în care acestea pot fi prevenite;

2. identificarea grupelor populaționale la risc și comunicarea măsurilor speciale care trebuie luate pentru prevenirea îmbolnăvirii acestora;

3. constituirea punctelor de prim ajutor, unde persoanele sinistrate se pot adresa pentru asistență medicală calificată preventivă și curativă.

b) Măsuri și acțiuni operative:

1. îndeplinirea atribuțiilor ce decurg din legislație și care revin MS privind managementul situațiilor de urgență generate de inundații;

2. adoptarea de măsuri anti-epidemice;

3. controlul calității apei potabile.

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

1. monitorizarea calității apei, cu efectuarea de analize și consultații de specialitate privind dezinfectia fântânilor și altor surse de apă;

2. acordarea de asistență medicală persoanelor afectate de inundații;

3. evaluarea stării de sănătate a colectivităților afectate și adoptarea de măsuri de reabilitare și refacere.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI (MECTS)

În aplicarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung, MECTS are următoarele atribuții:

1. realizarea de proiecte de cercetare-dezvoltare care urmăresc direcții și obiective legate de combaterea riscului la inundații;

2. promovarea și susținerea implementării de proiecte și programe care urmăresc formarea și dezvoltarea, la copii și tineri, a unei atitudini responsabile privind riscul la inundații.

a) Măsuri și acțiuni preventive:

1. lansarea de programe de cercetare-dezvoltare destinate managementului riscului la inundații, soluționării unor aspecte privind influența schimbărilor climatice asupra ciclului hidrologic și a măsurilor adecvate de adaptare la aceste schimbări;

2. monitorizarea calității activităților educative care urmăresc formarea și dezvoltarea de atitudini și comportamente responsabile în situații de inundații;

3. elaborarea unor cărți și jocuri pentru copii și tineret, destinate înțelegerii fenomenului de inundații, a riscului asociat acestora și a modului de comportare înainte, în timpul și după producerea fenomenului;

4. lansarea unor proiecte școlare cu premii, cu tema destinată percepției corecte a cursului de apă ca pe un eco-hidro-sistem complex de mare importanță pentru viața și sănătatea omului.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI (MECMA)

MECMA urmărește asigurarea finanțării programelor de investiții pentru realizarea amenajărilor hidroenergetice care au și rol de atenuare a undelor de viitură.

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE (MCSI)

MCSI asigură funcționarea legăturilor de comunicații necesare în situații de urgență generate de inundații.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE (MFP)

MFP are următoarele responsabilități:

1. avizarea indicatorilor tehnico-economici ai studiilor de fezabilitate pentru investițiile care se supun aprobării Guvernului, având ca obiect managementul riscului la inundații și care se realizează din fonduri publice, potrivit competenței stabilite prin lege sau din creditele externe contractate sau garantate de stat, indiferent de valoarea acestora;

2. elaborarea de mecanisme economice având ca obiectiv asigurarea fondurilor necesare pentru creșterea gradului de siguranță a lucrărilor de management al riscului la inundații, precum și pentru dezvoltarea de noi lucrări.

II. ALTE INSTITUȚII, AUTORITĂȚI ȘI SOCIETĂȚI COMERCIALE

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ „APELE ROMÂNE” (ANAR)

a) Măsuri și acțiuni preventive:

În principal prin direcțiile de bazin hidrografic, ANAR are următoarele atribuții principale în privința pregătirii pentru inundații:

1. crearea de sisteme informaționale pentru avertizarea și prognozarea inundațiilor;

2. elaborarea planurilor de apărare împotriva inundațiilor pe bazine hidrografice, care includ regulamentele de exploatare coordonată la ape mari a tuturor amenajărilor existente în bazin, indiferent de deținător;

3. asistența tehnică pentru elaborarea planurilor locale de apărare împotriva inundațiilor;

4. asigurarea conducerii grupului de suport tehnic al comitetului județean pentru situații de urgență;

5. întreținerea corespunzătoare a cursurilor de apă, potrivit prevederilor legale;

6. menținerea integrității și funcționalității infrastructurilor de protecție împotriva inundațiilor din administrare;

7. constituirea stocurilor de materiale și mijloace de apărare împotriva inundațiilor pentru construcțiile hidrotehnice din administrare.

b) Măsuri și acțiuni operative:

1. supravegherea permanentă a cursurilor de apă pe timpul inundațiilor;

2. asigurarea unei exploatare corelate a tuturor amenajărilor din bazinul hidrografic, indiferent de deținător, pentru diminuarea efectelor inundațiilor;

3. participarea la avertizarea populației;

4. concentrarea mijloacelor de intervenție în zonele critice ale construcțiilor hidrotehnice din administrare;

5. coordonarea tehnică de specialitate a acțiunilor de intervenție operativă la nivel bazinal;

6. asigurarea transmiterii informațiilor necesare către Comitetul Ministerial pentru Situații de Urgență.

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

1. pregătirea rapoartelor de sinteză privind efectele inundațiilor, bazate pe informațiile transmise de către comitetele locale pentru situații de urgență și de ceilalți deținători de lucrări;

2. analiza critică a modului de exploatare a lucrărilor hidrotehnice (lecții învățate);

3. identificarea secțiunilor critice (poduri, podețe, coturi etc.) și propuneri de măsuri pentru îmbunătățirea curgerii în perioadele de viitură;

4. refacerea lucrărilor din administrare afectate de inundații;

5. propuneri de noi lucrări cu rol de apărare împotriva inundațiilor și optimizarea celor existente;

6. organizarea verificării periodice a evoluției albiei râului, a lucrărilor hidrotehnice și a podurilor;

7. îmbunătățiri ale prognozei, avertizării și informării privind inundațiile din bazinul hidrografic.

INSTITUTUL NAȚIONAL DE HIDROLOGIE ȘI GOSPODĂRIRE A APELOR (INHGA)

INHGA are următoarele responsabilități în domeniul gestionării riscului la inundații:

1. elaborarea de prognoze hidrologice și emiterea de avertizări hidrologice;

2. participarea la elaborarea hărților de hazard și a hărților de risc la inundații;

3. elaborarea schemelor directe de amenajare și management al bazinelor hidrografice.

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ DE METEOROLOGIE (ANM)

În ceea ce privește gestionarea riscului la inundații, ANM are următoarele responsabilități:

1. asigurarea veghii meteorologice;

2. elaborarea de prognoze și emiterea de avertizări meteorologice pe diverse intervale de timp;

3. întreținerea unor aplicații web pentru diseminarea datelor meteorologice și a avertizărilor, care să cuprindă produsele cartografice privind temperaturile și precipitațiile, imagini radar pentru zonele afectate de fenomene periculoase, date din modele etc.

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A ÎMBUNĂTĂȚIRILOR FUNCIARE (ANIF)

ANIF, ca principal deținător al lucrărilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor de la Dunăre și al amenajărilor de desecare, întreprinde următoarele:

a) Măsuri și acțiuni preventive:

1. menținerea în stare de funcționare a amenajărilor pentru evacuarea apelor interne, a celor pentru apărare împotriva inundațiilor, precum și a celor de combatere a eroziunii solului din administrare;

2. dotarea cu motopompe de mare capacitate pentru evacuarea apei acumulate în incintele agricole inundate;

3. elaborarea planurilor de apărare împotriva inundațiilor a sistemelor hidroameliorative de la Dunăre și a lucrărilor de apărare din administrare de pe râurile interioare, ca secțiuni distinctă a planurilor județene de apărare;

4. elaborarea regulamentelor de exploatare la ape mari pentru amenajările din administrare cu rol de apărare împotriva inundațiilor;

5. constituirea stocurilor de materiale și mijloace de apărare împotriva inundațiilor pentru construcțiile hidrotehnice din administrare;

6. participarea în grupul de suport tehnic pentru gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații al comitetului județean pentru situații de urgență;

7. asigurarea funcționării sistemului informațional hidrometeorologic propriu amenajărilor de îmbunătățiri funciare.

b) Măsuri și acțiuni operative:

1. asigurarea intervenției operative la construcțiile hidrotehnice cu rol de apărare din administrare;

2. asigurarea evacuării apelor interne din incintele îndiguite prin amenajările de desecare sau prin surse suplimentare.

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

1. inventarierea lucrărilor afectate de viituri și refacerea acestora;

2. propuneri de realizare a unor noi lucrări cu rol de apărare împotriva inundațiilor și optimizarea celor existente.

SOCIETATEA COMERCIALĂ HIDROELECTRICA — S.A. (HIDROELECTRICA — S.A.)

Ca deținător al amenajărilor hidroenergetice care au și rol de atenuare a viiturilor, HIDROELECTRICA — S.A. întreprinde următoarele acțiuni:

a) Măsuri și acțiuni preventive:

1. asigurarea funcționării în siguranță a infrastructurii hidroenergetice care are și rol de atenuare a undelor de viitură;

2. implementarea sistemelor de avertizare-alarmare din aval de barajele din administrare pentru cazuri de accidente sau incidente la acestea;

3. elaborarea de studii privind capacitatea de transport a albiilor cursurilor de apă din aval de barajele din administrare și adoptarea de acțiuni și măsuri pentru corelarea acestor capacități cu debitele evacuate din lacurile de acumulare;

4. elaborarea regulamentelor de exploatare la ape mari și a planurilor de apărare împotriva inundațiilor, pentru fiecare amenajare hidroenergetică din administrare.

b) Măsuri și acțiuni operative:

1. aplicarea prevederilor regulamentelor de exploatare a barajelor și lacurilor de acumulare în condiții de viitură, în conformitate cu regulamentele bazinale de exploatare corelată a lacurilor de acumulare din bazinul hidrografic în diverse scenarii de formare și apariție a viiturilor;

2. supravegherea funcționării în siguranță a barajelor și lacurilor de acumulare din administrare și controlul respectării regulamentelor privind evacuarea debitelor maxime.

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

— analiza modului de comportare și a stării fizice și funcționale a infrastructurilor hidrotehnice din administrare și adoptarea de măsuri de reparații, reabilitare sau reconstrucție.

COMPANIA NAȚIONALĂ DE AUTOSTRĂZI ȘI DRUMURI NAȚIONALE DIN ROMÂNIA — S.A. (C.N.A.D.N.R.)

În domeniul gestionării riscului la inundații, C.N.A.D.N.R. are următoarele responsabilități:

1. asigură organizarea intervențiilor necesare în scopul eliminării operative a avariilor, restricțiilor sau a altor situații provocate de inundații pe drumurile naționale și autostrăzi și pe podurile aferente acestora;

2. proiectarea, construirea, modernizarea, reabilitarea, repararea, întreținerea și exploatarea drumurilor de interes

național, în scopul desfășurării traficului rutier în condiții de siguranță a circulației în situații de urgență generate de inundații;

3. în cazul unor situații de urgență generate de inundații, C.N.A.D.N.R. va acționa în cel mai scurt timp pentru repunerea în funcțiune a infrastructurii rutiere de drumuri naționale afectate.

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ (IGSU)

IGSU în cadrul căruia funcționează Centrul Operațional Național pentru Situații de Urgență și care asigură Secretariatul tehnic permanent al Comitetului Național pentru Situații de Urgență întreprinde următoarele acțiuni:

a) Măsuri și acțiuni preventive:

1. monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, precum și a efectelor negative ale acestora;

2. primirea și diseminarea avertizărilor privind posibilitatea producerii inundațiilor către autoritățile administrației publice locale și populația posibil afectată;

3. planificarea și pregătirea resurselor și serviciilor pentru intervenția operativă;

4. participarea la elaborarea unor ghiduri/manuale conținând activitățile, responsabilitățile autorităților locale în domeniul gestionării inundațiilor și a modului de acționare înainte, în timpul și după producerea inundațiilor;

5. participarea la elaborarea unui sistem de comunicare și de educare a populației asupra riscului la inundații, a modului de acționare înainte, în timpul și după trecerea fenomenului de inundații și asupra rolului protecției individuale în caz de inundații;

6. sprijinirea autorităților locale în vederea elaborării propriilor strategii de protecție împotriva inundațiilor;

7. editarea unor pliante personalizate pentru zonele inundabile, conținând un minim de informații privind riscul la inundații care să fie difuzate locuitorilor din aceste zone, inclusiv cu ocazia serviciilor curente asigurate de autoritățile locale și de poliție;

8. elaborarea planurilor de evacuare a populației, animalelor și bunurilor în timpul inundațiilor.

b) Măsuri și acțiuni operative:

1. diseminarea către autoritățile publice locale a mesajelor de avertizare în caz de inundații și avertizarea populației prin sisteme și mijloace tehnice de avertizare și alarmare publică;

2. căutarea, descarcerarea și salvarea persoanelor;

3. asigurarea împreună cu autoritățile administrației publice locale a măsurilor pentru evacuarea persoanelor și animalelor sau bunurilor periclitare, potrivit planurilor întocmite, și instalarea taberelor de sinistrați;

4. participarea, conform legislației, la asigurarea transportului forțelor și mijloacelor de intervenție și al persoanelor evacuate;

5. centralizarea pagubelor produse de inundații și transmiterea situației acestora în vederea adoptării măsurilor de reconstrucție necesare după inundații, precum și pentru realizarea/verificarea hărților de risc (ca o măsură posteveniment).

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

— participarea alături de autoritățile publice centrale la:

1. transportul și furnizarea ajutoarelor umanitare de primă necesitate pentru populația afectată;

2. evaluarea pagubelor produse de inundații în zonele calamitate;

3. elaborarea unor studii de evaluare a impactului economic, social și de mediu ca urmare a inundațiilor.

INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCȚII (ISC)

În ceea ce privește gestionarea riscului la inundații, ISC are următoarele responsabilități:

1. exercită controlul statului privind realizarea cerințelor esențiale ale construcțiilor care se execută în zonele inundabile, respectiv rezistența mecanică și stabilitatea, securitatea în exploatare, sănătatea oamenilor, refacerea și protecția mediului,

izolația, hidrofuga, în toate etapele de concepție, proiectare, execuție, exploatare și postutilizare, în conformitate cu reglementările tehnice în vigoare;

2. exercită controlul statului privind respectarea prevederilor actelor normative în vigoare în domeniul disciplinei în urbanism și al amenajării teritoriului;

3. avizează din punct de vedere tehnic documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi pentru protecția împotriva inundațiilor, care se finanțează, potrivit legii, din fonduri publice sau din credite externe, contractate ori garantate de stat, ai căror indicatori tehnico-economici se aprobă de Guvern în condițiile prevăzute la art. 42 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și documentațiile tehnico-economice aferente lucrărilor de intervenții la construcții existente — reparații, modificări, reabilitări, consolidări, restaurări, finanțate din fonduri publice sau din credite externe, contractate ori garantate de stat, pentru care, potrivit valorii determinate conform devizului general, exclusiv TVA, legislația în vigoare prevede organizarea de licitații deschise;

4. participă în comisile mixte numite de prefecți, pentru evaluarea pagubelor produse la construcțiile afectate de inundații;

5. pentru punerea în siguranță a vieții oamenilor, dispune proprietarilor, administratorilor sau utilizatorilor, după caz:

(i) efectuarea de expertize tehnice la construcții situate în zone inundabile, indiferent de forma de proprietate și de destinația acestora, atunci când, în urma inspecției, se concluzionează astfel;

(ii) încetarea utilizării construcțiilor situate în zone inundabile după producerea unor accidente tehnice sau dezastre, când în urma unei expertize se concluzionează că este pusă în pericol viața cetățenilor.

III. ALȚI FACTORI DIN SISTEMUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

Cadrul general

În conformitate cu art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, a fost înființat Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență. Componentele sale sunt:

A. comitetele pentru situații de urgență;

B. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;

C. serviciile publice comunitare profesioniste pentru situații de urgență;

D. centrele operative pentru situații de urgență;

E. comandantul acțiunii.

Acest sistem are rolul de prevenire și management al situațiilor de urgență, asigurarea și coordonarea resurselor umane, materiale, financiare și de alt tip necesare pentru restabilirea stării de normalitate.

COMITETUL NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ (CNSU)

CNSU funcționează sub conducerea ministrului administrației și internelor și sub coordonarea primului-ministru.

CNSU are competențe legate de managementul situațiilor de urgență create de calamitățile naturale, inclusiv de viituri și de cele ale accidentelor la infrastructura critică națională, precum și în cazul unor dezastre regionale produse ca urmare a inundării unor localități sau obiective economice.

CNSU are responsabilitatea elaborării Strategiei de management al riscurilor integrate și creării unei platforme naționale de management al riscurilor naturale și antropice. De asemenea, CNSU participă la acțiuni internaționale în domeniul riscurilor.

COMITETUL MINISTERIAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ (CMSU)
DIN MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

CMSU a fost înființat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, și funcționează în cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor.

CMSU are următoarele competențe principale:

- (i) elaborarea Strategiei naționale de gestionare a riscului la inundații;
- (ii) coordonarea elaborării planurilor de apărare împotriva inundațiilor;
- (iii) acțiuni la nivel internațional în domeniul riscului la inundații.

IV. FACTORI LA NIVEL REGIONAL

A. La nivel județean

COMITETUL JUDEȚEAN PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ (CJSU)

CJSU are următoarele atribuții:

a) declară, cu acordul ministrului administrației și internelor, starea de alertă la nivelul județului sau în mai multe localități din județ, în zonele periclitate, și verifică asigurarea permanenței la comitetele locale (CLSU);

b) asigură, prin centrul operațional al inspectoratului județean pentru situații de urgență, transmiterea avertizărilor și prognozelor la toate localitățile și obiectivele din zonele susceptibile de a fi afectate și urmărește măsurile luate de comitetele locale, deținătorii de lucrări cu rol de apărare împotriva inundațiilor, operatorii economici specializați, unitățile poluatoare etc.;

c) dispune urmărirea permanentă a evoluției factorilor de risc specifici și informează prin rapoarte operative CMSU prin grupul de suport tehnic și CNSU asupra situației concrete din teren;

d) concentrează, la recomandarea CMSU și/sau la solicitarea ANAR, mijloacele și forțele de intervenție în zonele critice pentru consolidarea sau supraînălțarea lucrărilor hidrotehnice, îndepărtarea blocajelor de ghețuri de pe cursurile de apă, combaterea poluărilor accidentale, pentru ajutorarea CLSU în acțiunile de limitare a efectelor inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcții hidrotehnice și poluărilor accidentale;

e) asigură coordonarea tehnică, prin intermediul grupurilor de suport tehnic, a acțiunilor de intervenție operativă;

f) asigură cazarea, aprovizionarea cu alimente, apă și asistență medicală pentru populația sinistrată;

g) asigură adăpostirea, hrănirea și asistența veterinară a animalelor evacuate, în cazul depășirii capacității de intervenție a CLSU;

h) elaborează planurile județene operative de apărare împotriva inundațiilor în conformitate cu legislația specifică existentă privind managementul situațiilor de urgență;

i) organizează evacuarea persoanelor din zona inundabilă și asigurarea necesităților de hrană, medicamente și asistență sanitară;

j) coordonează asigurarea ordinii publice, protecția vieții și a proprietății;

k) asigură coordonarea acțiunilor de ajutorare a populației din zonele afectate.

CONSILIILE JUDEȚENE

a) Măsuri și acțiuni preventive:

1. elaborarea și implementarea planurilor de amenajare a teritoriului în corelare cu prevederile prezentei strategii;

2. conducerea și deciderea procedurilor de reglementare a utilizării terenurilor din zonele inundabile și aplicarea legislației naționale în domeniul utilizării terenurilor din zonele inundabile;

3. elaborarea strategică de protecție împotriva inundațiilor la nivel județean pe baza cunoașterii vulnerabilității fizice, economice, culturale și a sistemului de valori;

4. coordonarea activităților de elaborare a hărților de vulnerabilitate la inundații (vulnerabilitate fizică, economică, culturală și a sistemului de valori) la nivel de județ, precum și coordonarea elaborării acestor documentații la nivelul unităților administrativ-teritoriale componente;

5. înființarea, în condițiile legii și cu avizul IGSU, de centre de formare și evaluare a personalului din serviciile voluntare de urgență;

6. organizarea consultării populației în ceea ce privește strategia de dezvoltare regională, ținându-se seama de strategia națională de gestionare a inundațiilor și a anchetelor corespunzătoare;

7. organizarea consultării, înainte de adoptarea oricărei decizii a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale prevăzute de lege, în toate problemele care le privesc în mod direct, potrivit legii, și preluarea punctelor de vedere oportune în conținutul proiectelor actelor normative;

8. aprobarea planurilor anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;

9. întreprinderea de acțiuni pentru informarea, educarea și pregătirea populației privind modul de comportare înainte, în timpul și după producerea fenomenului și rolul protecției individuale;

10. asigurarea fondurilor necesare pentru execuția construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor de interes local, pentru constituirea și completarea stocurilor de materiale și mijloace de apărare la nivelul primăriilor, pentru acțiuni operative de apărare împotriva inundațiilor, precum și pentru întreținerea și repararea podurilor și podețelor aferente drumurilor județene și comunale, a construcțiilor hidrotehnice de interes local, precum și întreținerea albiilor cursurilor de apă în zona localităților;

11. urmărirea elaborării hărților de risc la inundații pentru localități atât din revărsări de cursuri de apă, cât și din scurgeri de pe versanți și introducerea lor în planurile de urbanism general și respectarea regimului de construcții în zonele inundabile, conform prevederilor Legii nr. 575/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a V-a — Zone de risc natural.

b) Măsuri și acțiuni operative:

— asigurarea fondurilor necesare pentru acțiuni operative de intervenție la nivel județean și local.

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

1. coordonarea acțiunilor pentru asigurarea hranei, îmbrăcămintei și a locuirii temporare pentru persoanele afectate de inundații;

2. restabilirea serviciilor esențiale de utilitate publică;

3. implementarea sistemului de acordare a ajutoarelor financiare;

4. revizuirea și actualizarea planului de amenajare a teritoriului;

5. coordonarea activității de reconstrucție și revenirea la viața normală;

6. elaborarea de studii de evaluare a pagubelor economice, sociale și de mediu produse de inundații.

B. La nivel local

COMITETUL LOCAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ (CLSU)

Comitetele locale pentru situații de urgență au următoarele atribuții generale principale:

a) evaluează situațiile de urgență apărute pe teritoriul administrativ al acestora, stabilesc măsurile și acțiunile specifice care trebuie luate și urmăresc punerea în aplicare a acestor măsuri;

b) analizează și aprobă planul local pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare pentru managementul situațiilor de urgență;

c) informează comitetul județean și consiliul local cu privire la activitățile desfășurate;

d) îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini stabilite prin lege sau de organisme ori alte instituții superioare;

e) organizează permanența la sediul primăriei în vederea primirii prognozelor și avertizărilor hidrometeorologice, a deciziilor comitetului județean și pentru transmiterea informațiilor privind evoluția fenomenelor periculoase, efectelor lor, măsurilor luate și măsurilor suplimentare necesare;

f) folosesc toate mijloacele existente pentru avertizarea cu prioritate a populației și obiectivelor aflate în zonele de risc la inundații din revărsări de cursuri de apă, scurgeri de pe versanți și accidente la construcții hidrotehnice, așa cum sunt ele delimitate în planurile locale de apărare, precum și a populației aflate în zonele de risc pentru producerea fenomenelor meteorologice periculoase și a poluărilor accidentale;

g) declanșează acțiunile operative de apărare în zonele periclitare, în conformitate cu prevederile planurilor de apărare aprobate, constând în principal din:

- (i) supravegherea permanentă a zonelor de risc;
- (ii) dirijarea forțelor și mijloacelor de intervenție;
- (iii) suprînălțarea și consolidarea digurilor și a malurilor, în funcție de cotele maxime prognozate;
- (iv) evacuarea preventivă a oamenilor și animalelor și punerea în siguranță a bunurilor importante, în special a celor care nu pot fi ridicate la cote superioare sau ancorate;

h) iau măsuri de evitare sau de eliminare a blocajelor cu plutitori și ghețuri, în special în zonele podurilor rutiere și de cale ferată, prizelor de apă, de evacuare a apei din incinte;

i) asigură participarea forțelor de intervenție alcătuite din localnici la acțiunile operative desfășurate de specialiștii unităților deținătoare de lucrări cu rol de apărare împotriva inundațiilor;

j) localizează apele revărsate, precum și pe cele provenite din infiltrații și scurgeri de pe versanți și le dirijează în albiile cursurilor de apă, gravitațional sau prin pompare;

k) asigură surse suplimentare pentru alimentarea cu apă a populației în cursul unor asemenea evenimente etc.;

l) creează/asigură stocuri suficiente de materiale la nivelul autorităților administrației publice locale.

CONSILIILE LOCALE (MUNICIPALE, ORĂȘENEȘTI ȘI COMUNALE)

a) Măsuri și acțiuni preventive

Protecția împotriva inundațiilor constituie o responsabilitate comună a autorităților centrale și locale, a populației și a operatorilor economici.

Autoritățile locale și populația oricărei comunități umane expusă riscului la inundații trebuie să fie pregătite să facă față fenomenului de inundații, ele fiind primele care iau contact cu fenomenul, și să adopte propriile măsuri până la intervenția autorităților centrale.

Autoritățile locale:

1. organizează consultarea, înainte de adoptarea oricărei decizii a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale prevăzute de lege, în toate problemele care le privesc în mod direct potrivit legii, și preluarea punctelor de vedere oportune în conținutul proiectelor actelor normative;

2. aprobă planurile anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;

3. se îngrijesc de elaborarea planurilor urbanistice generale ale localității, corelate cu prevederile hărților de hazard și de risc natural, și asigură respectarea prevederilor acestor documentații;

4. se îngrijesc de elaborarea hărților de vulnerabilitate la nivelul unității administrativ-teritoriale;

5. stabilesc propriile obiective de protecție a populației împotriva inundațiilor și măsurile de prevenire și intervenție în cazul producerii acestora;

6. asigură controlul utilizării albiilor și malurilor cursurilor de apă necadastrate;

7. asigură întreținerea corespunzătoare a infrastructurilor hidrotehnice aflate în administrația autorităților locale și funcționarea lor în siguranță;

8. au responsabilități în ceea ce privește informarea și educarea populației pentru situații de inundații, precum și în implicarea acesteia în realizarea de proiecte de protecție împotriva inundațiilor, protecția naturii, gestionarea resurselor de apă etc.;

9. sunt responsabile pentru asigurarea scurgerii apelor provenite din precipitații de pe micile cursuri de apă sau canale, șanțuri, de pe raza lor de acțiune administrative și întreținerea și îmbunătățirea capacităților de transport ale albiilor micilor cursuri de apă ce traversează localitățile din jurisdicția lor;

10. sunt responsabile pentru respectarea legislației în ceea ce privește utilizarea terenurilor în zonele inundabile;

11. asigură implementarea prevederilor planurilor de amenajare a teritoriului și iau decizii privind utilizarea terenurilor din zonele inundabile;

12. asigură reabilitarea capacității de evacuare a podurilor și podețelor de pe căile de comunicații aflate în jurisdicția lor;

13. asigură încheierea de convenții de întraajutorare în caz de inundații cu operatorii economici de pe raza localității.

b) Măsuri și acțiuni operative:

1. activitățile cuprinse în legislația în vigoare privind managementul situațiilor de urgență;

2. menținerea în stare de funcționare a drumurilor județene și a drumurilor de acces în zonele inundate;

3. asigurarea ordinii publice și a protecției vieții și a bunurilor;

4. coordonarea acțiunilor de ajutor;

5. asigurarea condițiilor necesare acordării asistenței medicale;

6. coordonarea acțiunilor pentru asigurarea necesităților esențiale ale persoanelor sau comunităților izolate;

7. asigurarea condițiilor necesare pentru menținerea stării de sănătate a animalelor afectate de inundații;

8. organizarea și instruirea grupurilor de voluntari în vederea participării la acțiunile de salvare-evacuare a populației afectate de inundații.

c) Măsuri și acțiuni după inundații:

1. mobilizarea comunității la acțiunile privind activitățile de înlăturare a efectelor inundațiilor, de refacere a locuințelor și gospodăriilor afectate de inundații;

2. mobilizarea comunității la acțiunile de aprovizionare cu hrană, îmbrăcăminte și distribuirea acestora, precum și pentru cazarea în locuințe temporare;

3. acțiuni pentru restabilirea serviciilor de bază și aprovizionarea cu hrană, îmbrăcăminte, asigurarea de locuințe temporare și a igienei;

4. asigurarea condițiilor pentru asistență sanitară;

5. coordonarea activităților de reconstrucție și restaurare a activității normale;

6. organizarea activității de ajutor financiar;

7. gestionarea răspunsurilor la apelurile populației;

8. revizuirea planurilor operative de apărare pentru situații de urgență;

9. elaborarea unor studii privind pagubele economice, sociale și de mediu provocate de inundații.

CETĂȚENII

Cetățenii trebuie:

a) să cunoască și să accepte faptul că locuirea într-o zonă inundabilă comportă riscuri;

b) să adopte măsuri proprii pentru reducerea riscului la inundații la locuințe și anexe gospodărești, cu respectarea cadrului legal privind construirea și locuirea;

c) să participe la acțiuni pentru menținerea capacității de transport a albiei în localități;

d) să cunoască, să respecte și să aplice deciziile organelor cu atribuții și responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență

privind protecția, intervenția, evacuarea și refacerea în cazul producerii inundațiilor;

e) să participe ca voluntari la acțiunile de salvare-evacuare a populației afectate de inundații, precum și la acțiunile de refacere;

f) să încheie asigurări pentru cazuri de inundații;

g) să cunoască modul de comportare înainte, în timpul și după trecerea inundațiilor.

V. INFORMAREA ȘI EDUCAREA POPULAȚIEI

În această acțiune trebuie să se implice toate autoritățile, societatea civilă și cetățenii.

a) În vederea informării și educării populației în problemele inundațiilor, autoritățile cu atribuții și responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență provocate de inundații vor elabora ghiduri, îndrumare, pliante, afișe ce vor cuprinde informații asupra cauzelor producerii inundațiilor, a modalităților de prevenire a acestora, precum și a acțiunilor de protecție și intervenție individuală și de grup.

b) Distribuția materialelor informative referitoare la prevenirea și protecția populației în caz de inundații se face prin grija autorităților administrației publice locale, cu participarea activă a instituțiilor de cult și de învățământ.

c) În zonele expuse riscului la inundații trebuie utilizate forme speciale de comunicare cu populația, de educare a acesteia, în care trebuie să se implice toate instituțiile statului și ale comunității.

d) Populația trebuie învățată cum să se comporte înainte de inundații, în timpul acestora, în timpul evacuării și după trecerea fenomenului.

e) Ideea de bază trebuie să fie aceea că fiecare comunitate situată într-o zonă inundabilă trebuie să fie adaptată inundațiilor, pornind de la ideea că viețuirea într-o zonă inundabilă atrage în mod inevitabil consecințe.

f) În vederea adaptării la inundații a comunității trebuie realizate campanii de informare adaptate la nevoile comunității.

*ANEXA Nr. 2
la strategie*

CADRUL LEGISLATIV

care stă la baza Strategiei naționale de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung

1. Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscului la inundații

2. Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare

3. Hotărârea Guvernului nr. 1.212/2000 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a comitetelor de bazin

4. Legea nr. 575/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a V-a — Zone de risc natural

5. Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, republicată, cu modificările ulterioare

6. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005

7. Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare

8. Hotărârea Guvernului nr. 1.492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale

9. Hotărârea Guvernului nr. 1.491/2004 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență

10. Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările ulterioare

11. Hotărârea Guvernului nr. 1.489/2004 privind organizarea și funcționarea Comitetului Național pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare

12. Hotărârea Guvernului nr. 2.288/2004 pentru aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile guvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență

13. Ordinul ministrului administrației și internelor și al ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 638/420/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice

periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale

14. Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului administrației și internelor nr. 1.240/2005/1.178/2006 privind aprobarea Manualului prefectului pentru managementul situațiilor de urgență în caz de inundații și a Manualului primarului pentru managementul situațiilor de urgență în caz de inundații

15. Hotărârea Guvernului nr. 1.854/2005 pentru aprobarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații

16. Hotărârea Guvernului nr. 1.309/2005 privind aprobarea Programului de realizare a Planului național pentru prevenirea, protecția și diminuarea efectelor inundațiilor și finanțării acestuia, cu modificările ulterioare

17. Legea nr. 20/2006 pentru modificarea Legii nr. 171/1997 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a II-a — Apa

18. Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare

19. Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu completările ulterioare

20. Legea voluntariatului nr. 195/2001, republicată

21. Hotărârea Guvernului nr. 382/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind exigențele minime de conținut ale documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism pentru zonele de riscuri naturale

22. Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 718/2005 pentru aprobarea Criteriilor de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență, cu modificările și completările ulterioare

23. Ordonanța Guvernului nr. 21/2002 privind gospodărirea localităților urbane și rurale, cu modificările și completările ulterioare

24. Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare

25. Hotărârea Guvernului nr. 447/2003 pentru aprobarea normelor metodologice privind modul de elaborare și conținutul hărților de risc natural la alunecări de teren și inundații

26. Hotărârea Guvernului nr. 1.286/2004 privind aprobarea Planului general de măsuri preventive pentru evitarea și reducerea efectelor inundațiilor

27. Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare

28. Legea nr. 404/2003 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”

29. Hotărârea Guvernului nr. 316/2007 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului interministerial al apelor

30. Hotărârea Guvernului nr. 112/2009 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările ulterioare

31. Ordinul ministrului mediului și pădurilor privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comitetului ministerial pentru situații de urgență și a Centrului operativ pentru situații de urgență

32. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare

33. Hotărârea Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe

34. Legea nr. 216/2004 privind înființarea Administrației Naționale de Meteorologie, cu modificările ulterioare

35. Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.258/2006 privind aprobarea Metodologiei și a Instrucțiunilor tehnice pentru elaborarea schemelor directoare

36. Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare

37. Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare

38. Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții – I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările ulterioare

39. Hotărârea Guvernului nr. 1.378/2009 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții – I.S.C., cu modificările și completările ulterioare

40. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare

41. Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000 în România

42. Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000 în România